

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ณัฐธรรมานนท์ ชำสาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พฤศจิกายน 2564

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ณัฐธรรมานนท์ ชำสาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พฤศจิกายน 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

THE GUIDELINES FOR STUDENT AFFAIRS ADMINISTRATION TO
PREVENT THE PROBLEM OF BULLYING BEHAVIOR UNDER THE
OFFICE OF UTTARADIT PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA 2

Nudtachanon Khamsam

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Educational Administration)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

November 2021

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต

2

ของ

ณัฐธิดา นานนท์ ขำสาม

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนนิตติ)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์บุญมั่น ธนาศุภวัฒน์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรเดช)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวณี สัตยาภรณ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
ผู้วิจัย	ณัฐธิดา นันทน์ ขำสาม
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์บุญมั่น ธนาสุภวัฒน์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน สภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียนและแนวทางการบริหารกิจการ นักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ประชากร ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุตรดิตถ์เขต 2 จำนวน 78 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 โรงเรียน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิง เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านวาจา ด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านโลกไซเบอร์ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวาจา มีค่าเฉลี่ยมากกว่าทุกด้าน ส่วนสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน โรงเรียนมีแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน โดยให้การอบรม การจัดกิจกรรมร่วมกัน การให้ คำปรึกษา การสร้างข้อตกลง การทำกิจกรรมร่วมกัน การกำหนดนโยบาย การขอความร่วมมือ การ นิเทศติดตาม และการพูดคุยตักเตือน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โรงเรียนได้แบ่งหน้าที่การ ทำงานออกเป็น 3 องค์กรประกอบ ได้แก่ ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

คำสำคัญ : พฤติกรรม การกลั่นแกล้ง, กิจการนักเรียน, แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน

Abstract

Title	THE GUIDELINES FOR STUDENT AFFAIRS ADMINISTRATION TO PREVENT THE PROBLEM OF BULLYING BEHAVIOR UNDER THE OFFICE OF UTTARADIT PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA 2
Author	Nudtachanon Khamsam
Degree	Master of Education Program (Educational Administration)
Advisor	Assistant Professor Dr. Vajee Panyasai
Co-Advisor	Associate Professor Boonmun Thanasupawat

This mixed methods research study was intended to investigate severity of bullying behavior among students, the current state of student affairs administration, and the student affairs administration guidelines to prevent bullying behavior among students. The study population comprised 78 educational expansion schools affiliated with Uttaradit Primary Educational Service Area Office 2, 25 of which were purposively selected as the sample of the study. The research instruments included a questionnaire and a focus group discussion record form. The statistics employed in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The results showed that overall, the bullying behavior among the students was at the lowest level in terms of verbal, physical, social and cyber bullying. When considering each aspect in isolation, it was found that verbal bullying showed higher average scores than the other counterparts. As for the current state of student affairs administration to prevent bullying behavior problems, there were guidelines for student affairs administration laid down by the schools, including educating the students, co-organizing activities, counseling, having an anti-bullying agreement, undertaking group activities, policy making, request for cooperation, follow-up supervision, and admonishment. To prevent bullying behavior among students in the

schools, the task was assigned to three responsible parties: teachers, administrators and parents.

Keyword : Behavior, student affairs, Guidelines for student affairs administration

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ บุญมั่น ธนาศุภวัฒน์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการทำวิจัยด้วยความใส่ใจด้วยดีตลอดมาจนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนนิต และอาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญยรักษ์ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีนี้แก่ คุณแม่สุนันต์ วงค์มา ผู้ที่มีส่วนสนับสนุนช่วยเหลือในด้านกำลังใจและทุนทรัพย์จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาในครั้งนี้

ณัฐธิดา นนท์ ข้ามสาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูปภาพ.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง	7
แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน.....	15
บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2	37
ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้ง ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2....	44
ผลการศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้ง ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดย การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion)	47
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
วัตถุประสงค์การวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
สรุปผลการวิจัย.....	51
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	63
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และหนังสือขอความ อนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	64
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
ภาคผนวก ค สำเนาหนังสือราชการ	80
ประวัติย่อผู้วิจัย	93

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2.....	37
ตารางที่ 2 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2.....	39
ตารางที่ 3 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านร่างกาย	40
ตารางที่ 4 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านวาจา	41
ตารางที่ 5 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านสังคม	42
ตารางที่ 6 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านโลกไซเบอร์	43
ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษา.....	44
ตารางที่ 8 แสดงประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษา.....	45
ตารางที่ 9 แสดงแนวทางการป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2	46
ตารางที่ 10 แสดงผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2.....	47

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2 แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ตามศักยภาพของตนเอง เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อันจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 กล่าวว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการ ให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่งเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้สมกับวัยโดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ และโดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กำหนดแนวการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน แก้ปัญหาและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กอปรกับ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีความสุข หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้มีสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบาย

ในการสร้างเยาวชนของชาติ ให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม

การบริหารกิจการนักเรียนต้องมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 ที่มีมาตรการกล่าวถึงการศึกษาในการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ดังมาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาความรู้ที่เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขกระทรวงศึกษาธิการ (2542) ซึ่งการบริหารกิจการนักเรียนเป็นกระบวนการให้ความสำคัญต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษา จนออกจากสถานศึกษา ผู้บริหารและคณะครูบุคลากรต้องทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการปกครองนักเรียน แนะนำการศึกษาและจัดกิจกรรมพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด และจะต้องส่งเสริมผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพความสามารถของตนเองในการดำรงอยู่ในสังคมไทยด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หนึ่งในพฤติกรรมความรุนแรงซึ่งอยู่คู่สังคมในทุกวัฒนธรรมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานก็คือ การกลั่นแกล้ง หรือการรังแก (Bullying) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในอาชญากรรมที่แทรกซึมในทุกพื้นที่ไม่เว้นแม้แต่ในสถานศึกษา โดยความรุนแรงและการกลั่นแกล้งในโรงเรียนนั้น ไม่ได้จำกัดพื้นที่เฉพาะภายในห้องเรียนเท่านั้น หากแต่สามารถเกิดขึ้นภายในบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ รอบโรงเรียน ภัทธจรัส บำรุงพงษ์ (2561) เมื่อเดือน มกราคม 2561 พบว่า ประเทศไทย มีสัดส่วนระดับความรุนแรงทางพฤติกรรมการกลั่นแกล้งเป็นอันดับ 2 ของโลก การกลั่นแกล้งเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นการปลูกฝังเด็กในด้านการใช้ความรุนแรง การทำร้ายกัน ซึ่งมีผลกระทบทางลบ ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ต่อเด็กทั้ง 2 ฝ่าย ซึ่งเป็นผู้ที่กระทำและผู้ถูกกระทำ

โดยผู้ถูกระทำ มักจะเครียด ซึมเศร้า ไม่อยากไปโรงเรียน มีปัญหาการเข้าสังคม หากถูกกดดัน ที่รุนแรงหรือเรื้อรังในระยะยาวจะนำไปสู่การทำร้ายผู้อื่นเพื่อแก้แค้น การทำร้ายตนเอง อาจจรรุนแรง ถึงการฆ่าตัวตาย ขณะที่ผู้กระทำ เมื่อได้ทำบ่อยครั้งจะกลายเป็นนิสัยเคยชิน มีปัญหาบุคลิกภาพ แบบใช้ความก้าวร้าว ใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกที่ทำผิด ใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญห เป็นอันตรายและเป็นอาชญากรต่อไปในอนาคตได้ (กรมสุขภาพจิต, 2563) กระทรวงสาธารณสุข (2561) กล่าวว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในปัจจุบันนับวันจะทวีความรุนแรง และมีรูปแบบที่ทวีความซับซ้อนตาม ยุคสมัย หลายคนคิดว่าพฤติกรรมดังกล่าว นำมาจากปัญหาการ อบรมเลี้ยงดูของครอบครัวจากสื่อที่นำเสนอความรุนแรงทั้งจากการเล่นเกม การรับชมรายการ โทรทัศน์ การเล่นเกมอินเทอร์เน็ตและ จากคุณลักษณะของนักเรียนเอง ดังที่ โสภณ สุภาพงษ์ (2548) กล่าวว่า สื่อที่รุนแรง การอบรมเลี้ยงดู การทุตีทารุณโหดร้ายและครอบครัวแตกแยกล้วนเป็นสาเหตุ สำคัญที่ทำให้เด็กเกรและกลายเป็นอาชญากรได้ในที่สุด ปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปทำให้ รูปแบบของการบูลลี่ เกิดความรุนแรงเพิ่มขึ้น แคร่การล้อเลียนอย่างรวดเร็ว ทำให้การถูกกลั่นแกล้ง ไม่ได้ อยู่แค่ภายในโรงเรียน จนส่งผลให้เด็กที่ถูกบูลลี่เลือกใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันตนเอง ทั้งนี้ จากงานวิจัยของ กรมสุขภาพจิต (2563) พบว่าการใช้ความรุนแรง การกลั่นแกล้งหรือการบูลลี่ ในประเทศไทยติดอันดับ 2 ของโลก รองจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งหมายความว่าความรุนแรงในไทยมีระดับ ความถี่ที่รุนแรง นอกจากนี้ยัง พบว่า อายุเด็กที่ถูกบูลลี่จะน้อยลงไปเรื่อย ๆ จากงานวิจัยยังพบอีกว่า เด็กที่รังแกคนอื่น มีพื้นฐานด้าน การขาดอำนาจบางอย่างในวัยเด็ก ถูกการเลี้ยงดูเชิงลบ รวมถึง พันธกรรมทางสมอง จนนำไปสู่การรังแกกลั่นแกล้งคนอื่นในวัยที่โตขึ้น ซึ่งพฤติกรรมนี้จะเพิ่มขึ้นจน กลายเป็นความเคยชิน ทำได้แนบเนียนและรุนแรงขึ้น ส่วนเด็กที่ถูกบูลลี่ จะมีอาการซึมเศร้า ไม่อยาก ไปโรงเรียน ในบางราย อาจถึงขั้น คิดสั้น “ผู้ปกครองอย่าปล่อยให้เด็กเผชิญปัญหาเพียงลำพัง ต้องคอยสังเกตอาการและสอบถาม เมื่อเด็กส่งสัญญาณที่ผิดปกติ เช่น ดูหงุดหงิด วิตกกังวล มีความกลัว ไม่อยากไปโรงเรียน ไม่อยากคุยกับใครหรือมีร่องรอยตามร่างกาย ผู้ปกครองควรสร้าง บรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ชวนคุยให้เขาเล่าปัญหาเพื่อช่วยหาทางออก หรือกับครูที่ปรึกษา ข้อสำคัญ คือ การเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้เด็กนำสิ่งเหล่านี้ไปแก้ปัญห เลี้ยงดูเชิงบวก อาทิ ไม่เปรียบเทียบ ใช้คำพูดที่สุภาพ ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เด็กลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การบูลลี่ได้ ทั้งนี้อยากเสนอให้โรงเรียนมีมาตรการ ครูแนะแนวปรึกษาปัญหา เปิดพื้นที่สำหรับเด็ก กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียน เมื่อเกิดเหตุให้แจ้งทันที” (ฐาณิชา ลิ้มพานิช, สำนักงานกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ) (2563)

จากการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน พบว่า นักเรียน มีปัญหาเรื่องการกลั่นแกล้ง กัน ในหลายรูปแบบทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกัน เกิดความไม่สงบสุขในสังคม ส่งผลกระทบต่อ ผู้อื่น อาจทำให้ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับความเดือดร้อน บาดเจ็บและทรัพย์สินเสียหาย ทำให้

ครอบครัว ไม่มีความสุข ผู้ปกครองเดือดร้อน มีความทุกข์ใจ โรงเรียนต้องเชิญผู้ปกครองไปพบหรือ ถ้าฝ่ายเสียหายแจ้งความต้องไปดำเนินเรื่องต่อ ทำให้เสียเวลาในการเรียนความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ระหว่างคนสองคนหรือคนกลุ่มเล็ก อาจทำให้เกิดการชักชวนคนอื่นๆ มาร่วมทะเลาะวิวาท ทำให้เหตุการณ์ขยายวงกว้างขึ้น สภาพจิตใจถูกทำร้ายและบอบช้ำมากเกิดความคับแค้นใจ อาจถูกดำเนินคดีเพราะทำผิดกฎหมาย เช่น การทำร้ายร่างกายผู้อื่น เสียเวลา เสียการเรียนและอาจเสียอนาคต เช่น เกิดการหวาดกลัวฝ่ายตรงข้าม ทำให้ไม่กล้ามาโรงเรียนต้องคอยหลบหลีกและอาจทิ้งการเรียนกลางคัน เกิดปัญหาอื่นๆตามมาภายหลัง จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำถามการวิจัย

1. ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 อยู่ในระดับใด
2. สภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เป็นอย่างไร
3. แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 มีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ขอบเขตการวิจัย

ด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 78 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 25 โรงเรียน

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ศึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. พฤติกรรมการกลั่นแกล้งในโรงเรียน 4 ด้าน
2. สภาพปัจจุบันในการบริหารกิจการนักเรียน
3. แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันพฤติกรรมกรกลั่นแกล้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมกรกลั่นแกล้ง หมายถึง การกระทำไม่เป็นยอมรับในสังคมโดยการกระทำนั้นเป็นความตั้งใจกระทำให้ผู้อื่นได้รับผลกระทบ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม เพื่อให้ตนเองรู้สึกมีอำนาจหรือมีพลังเหนือกว่าผู้อื่นและมีการกระทำเกิดขึ้นซ้ำๆ อย่างต่อเนื่อง

กิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ที่มุ่งพัฒนานักเรียนตามศักยภาพอย่างรอบด้าน ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันการกลั่นแกล้งของนักเรียน หมายถึง แนวทางปฏิบัติที่วางไว้ในการทำงานกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันการพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

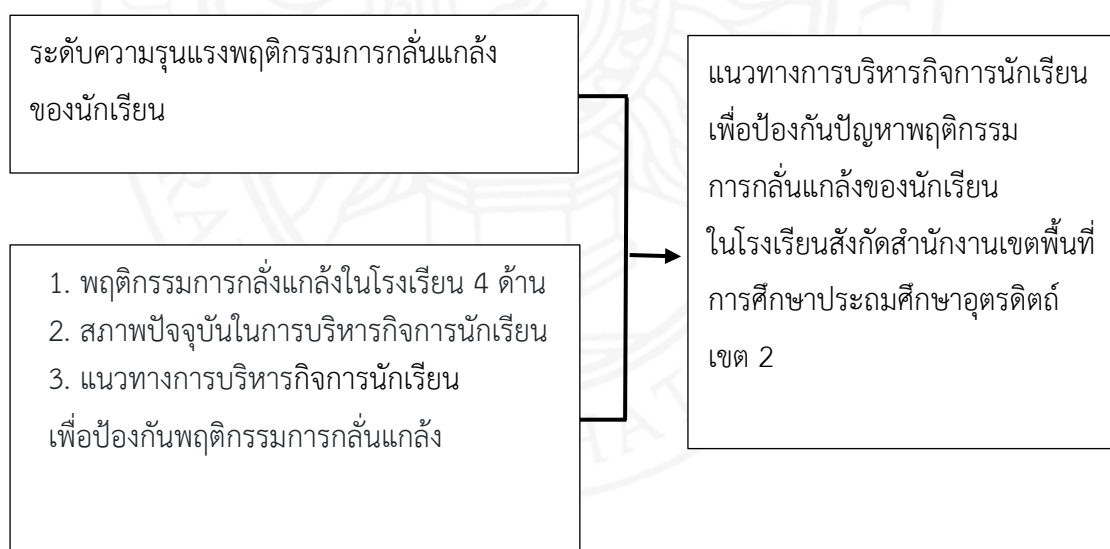
บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูฝ่ายปกครอง ครูฝ่ายแนะแนว ครูฝ่ายกิจกรรมนักเรียน

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เพื่อหาวิธีการป้องกัน แก้ไขปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนได้
2. ทราบถึงสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ทำให้โรงเรียน
3. ได้แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เพื่อให้ทุกโรงเรียนสามารถนำแนวทางไปแก้ไขปัญหามาตรการการกลั่นแกล้งของนักเรียนได้
4. ได้แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง
2. แนวคิดเกี่ยวกับกิจการนักเรียน
3. บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง

ความหมายของการกลั่นแกล้ง

หน่วยงานและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการกลั่นแกล้ง (bullying) ไว้แตกต่างกันดังนี้

ชุตินาถ ศักรินทร์กุล และ อลิสา วัชรสินธุ (2557,น.16) กล่าวว่า การกลั่นแกล้ง หมายถึง การกลั่นแกล้งเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งเป็นการกระทำใดๆ ในทางลบของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เกิดขึ้นโดยเจตนาต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ให้ได้รับบาดเจ็บหรือทุกข์ทรมาน ไม่ว่าจะป็นทั้งทางร่างกายหรือทางจิตใจ โดยกระทำซ้ำๆหลายครั้งเป็นเวลานาน เป็นการกระทำทั้งโดยทางตรง เช่น การทำร้ายร่างกาย ได้แก่ ตบตี ผลัก เตะ ต่อย หรือการใช้วาจา ทำร้ายจิตใจ ได้แก่ ช่ม ล้อเลียน ทำให้อับอาย ถูกเหยียดหยามและการกระทำโดยทางอ้อม เช่น การปฏิเสธไม่ยอมรับ ให้เข้าสังคม หรือถูกให้ออกจากกลุ่ม โน้มน้าวเพื่อนคนอื่นไม่ให้สนใจไม่พูดด้วย ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีเหตุกระตุ้นก่อนก็ได้ พฤติกรรมเหล่านี้อาจเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาความก้าวร้าวไปสู่ความรุนแรงได้อีกหลากหลายรูปแบบในอนาคต

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ (2561) กล่าวว่า การกลั่นแกล้ง หมายถึง การกลั่นแกล้งมักเกิดบนพื้นฐานมาจากผู้กลั่นแกล้งมีอำนาจบางอย่างเหนือกว่าอีกฝ่าย เช่น รูปร่างใหญ่กว่า แข็งแรงกว่า อายุมากกว่า ฉลาดกว่า มีกลุ่มเพื่อนมากกว่า ฐานะดีกว่า ฐานะทางสังคมสูงกว่า หรือมีความแตกต่างทางศาสนา เชื้อชาติ เพศ เด็กที่มักพบเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้งคินเด็กเพศหลากหลาย เด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือเด็กที่มีรูปลักษณะแตกต่างจากเพื่อน

คมสันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์ (2562, น.11) กล่าวว่า การกลั่นแกล้ง หมายถึง การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลหนึ่งที่มีพลังอำนาจมากกว่าตั้งใจทำร้ายบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือทั้งทางกาย วาจา หรือจิตใจ ซึ่งอาจกระทำในชีวิตจริงหรือมีการกระทำผ่านการใช้อุปกรณ์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ (cyberbullying) โดยส่วนใหญ่มักมีการกลั่นแกล้งเกิดขึ้นทั้งในชีวิตจริงและไซเบอร์ควบคู่กัน

มูลนิธิยุวัฒน์ (2562) กล่าวว่า การกลั่นแกล้ง หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม โดยพฤติกรรมนั้นเป็นความตั้งใจกระทำทำให้ผู้อื่นได้รับความทุกข์ ความเจ็บปวด เพื่อให้ตนเองรู้สึกมีอำนาจ หรือมีพลังเหนือกว่าผู้อื่น อีกทั้งการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นซ้ำๆ อย่างต่อเนื่องและมีระยะเวลายาวนาน

วินิตดา ปิยะศิลป์ โชชิตา ภาวสุทธิไพศิฐ และวิมลวรรณ ปัญญาว่อง (2563) กล่าวว่า การกลั่นแกล้ง หมายถึง เป็นความรุนแรงรูปแบบหนึ่งซึ่งผู้กลั่นแกล้ง หนึ่งคนหรือหลายคนกระทำซ้ำๆโดยมีเจตนาทำให้อีกคนหนึ่ง ผู้ถูกกลั่นแกล้ง ได้รับความเจ็บปวดทางกายและจิตใจโดยทั่วไปผู้กลั่นแกล้งมักจะมีกำลังหรือมีอำนาจเหนือกว่าทำให้ผู้ถูกรังแกไม่สามารถปกป้องตัวเองจากการกระทำได้

สรุปได้ว่า การกลั่นแกล้ง หมายถึง การกระทำที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมโดยการกระทำนั้นเป็นความตั้งใจกระทำทำให้ผู้อื่นได้รับผลกระทบ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม เพื่อให้ตนเองรู้สึกมีอำนาจหรือมีพลังเหนือกว่าผู้อื่นและมีการกระทำเกิดขึ้นซ้ำๆ อย่างต่อเนื่อง

สาเหตุของการกลั่นแกล้ง

กรมสุขภาพจิต (2563) กล่าวว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ช่มเหรงรังแกผู้อื่น โดยสามารถระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านชีวภาพ ปัจจุบันความก้าวหน้าทางการแพทย์ทำให้เราเข้าใจพฤติกรรมก้าวร้าวทางด้านชีวภาพมากขึ้น เช่น พันธุกรรม ฮอร์โมนและสมอง เป็นต้น ซึ่งไม่เพียงแต่เกิดจากสาเหตุด้านจิตใจหรือสังคมเท่านั้นคนบางคนอาจจะมีปัญหาด้านการผลิตฮอร์โมนออกซิโทซิน (oxytocin) ซึ่งเป็นฮอร์โมนที่ทำให้เรามีความสุขเวลาเข้าสังคม ได้รับการยอมรับ หากฮอร์โมนประเภทนี้ขาดหายก็อาจจะทำให้มีความเห็นอกเห็นใจในคนอื่นน้อยลง

2. ปัจจัยด้านจิตวิทยา เป็นอีกปัจจัยเสี่ยงที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ช่มเหรงรังแกในหมู่เด็กและเยาวชน อันได้แก่ การที่มีความพึงพอใจในตนเองต่ำ เช่น หากรู้สึกว่าตนเองไม่เก่งหน้าตาไม่ดีหรือไม่ได้ร่ำรวยมากมาย ก็อาจจะมองหาวิธีการที่ทำให้รู้สึกว่าคุณดีกว่าคนอื่น ๆ โดยการกดคนอื่นให้ต่ำกว่าตนเอง เป็นต้นและนักจิตวิทยายังได้อธิบายถึง ความไม่สมดุลของอำนาจของทั้งผู้ที่มีพฤติกรรมกลั่นแกล้ง ช่มเหรงรังแกผู้อื่น และผู้ที่โดนกลั่นแกล้ง โดนรังแก คือ ทั้งสองฝ่ายโดยทั่วไปมักจะมีลักษณะที่ไม่สมดุลหรือตรงกันข้ามกัน เช่น คนที่ตกเป็นเหยื่อ มักจะมีขนาดร่างกายที่เล็ก ในขณะที่ผู้รังแกจะมีขนาดร่างกายใหญ่ หรือคนที่ชอบกลั่นแกล้ง รังแกอาจจะมีความรู้สึกที่เป็น

ปมด้อยบางเรื่องในชีวิต จึงมักจะอยากชมคนที่เด่นกว่าตนเอง หรือระบายความรู้สึกที่เป็นปมด้อยนั้นออกมา

3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่มีความหลากหลาย ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก เช่น การเป็นคนที่เคยถูกกลั่นแกล้งมาก่อน อย่างการเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูที่ใช้ความรุนแรงหรือการอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีความก้าวร้าวและชอบใช้ความรุนแรง และพวกเขาก็จะรู้สึกว่าต้องระบายความโกรธที่ตัวเองได้รับนี้ให้กับผู้อื่น อีกทั้งสื่อต่างๆ ที่มีความรุนแรงอย่างภาพยนตร์หรือละครบางเรื่องก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งเหมือนกัน

4. ปัจจัยด้านสังคม การอยู่ในสังคมที่มีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ตลอดจนค่านิยมต่างๆ หรือแม้แต่ความพิการ ความแตกต่างเหล่านี้จะถูกนำมาล้อเลียนจนนำไปสู่การปฏิบัติกับเหยื่อแบบที่ไม่เท่าเทียมกับคนอื่น เพียงเพราะความแตกต่าง

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ (2561) กล่าวว่าสาเหตุของการกลั่นแกล้งมีหลายสาเหตุดังนี้

1. ความเครียด

คนเรามีวิธีการจัดการกับความเครียดได้แตกต่างกัน บางคนเมื่อเครียดจะมีทางออกในการแก้ปัญหาเชิงบวก เช่น นั่งสมาธิ เล่นกีฬา ไปเจอเพื่อน หรือ ทำกิจกรรมที่ชอบ แต่ก็จะมีบางประเภทหาทางออกด้วยพฤติกรรมเชิงลบ คือ การกลั่นแกล้งคนอื่น แสดงความรุนแรง จนถึงฟิงแอลลกอฮอล์ ซึ่งเป็นการปกปิดปัญหาที่อยู่ในใจของบุคคลนั้น แต่เป็นการแก้ไขปัญหาชั่วคราวแต่จะส่งผลเสียในระยะยาว

2. พฤติกรรมก้าวร้าว

มีการวิจัยมาว่าผู้ที่กลั่นแกล้ง ส่วนใหญ่ 66% เป็นผู้ชายและมักจะมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือกลั่นแกล้งผู้อื่น เพียงเพราะตัวเองนั้นมีปัญหาแล้วพยายามที่จะทำร้ายความรู้สึกของผู้อื่นเพื่อกลบเรื่องราวที่ตัวเองเผชิญมาจึงทำให้เกิดการแสดงออกพฤติกรรมที่ก้าวร้าว แนวโน้มของคนที่ถูกกลั่นแกล้งคนอื่น ในอนาคตมีความเสี่ยงที่จะเป็น โรคบุคลิกภาพผิดปกติแบบต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) ซึ่งเป็นโรคที่เกิดมาจากความมีอารมณ์ร้าย พฤติกรรมที่ก้าวร้าวตั้งแต่เด็ก ชอบความรุนแรง ส่งผลให้เป็นคนที่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น ใจร้อน ขี้โมโห ไม่มีการยับยั้งชั่งใจ เห็นเรื่องความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ ก่อปัญหาอาชญากรรมได้ การที่จะป้องกันโรคนี้นี้ คือ การปลูกฝังเรื่องที่ดี สร้างความมั่นคงทางอารมณ์ การมองโลกในแง่ดี การเห็นใจผู้อื่น เป็นต้น

3. เพิ่มความมั่นใจให้ตัวเอง

บางครั้งคนที่ถูกกลั่นแกล้ง อาจไม่ได้มีข้อด้อย แต่เป็นคนที่ดี เพียงพร้อม เรียนเก่ง หน้าตาดี ซึ่งเหตุผล ที่ผู้กลั่นแกล้งทำก็คือ ต้องการเพิ่มความมั่นใจให้กับตัวเอง พยายามหาข้อเสียของคนๆ นั้น เพื่อให้ตัวเองรู้สึกเหนือกว่าคนอื่น กลบความรู้สึกในใจที่รู้สึกกว่าตัวเองด้อยกว่าเขา ยกตัวอย่าง เช่น

ไปล้อคนอื่นว่า “อ้วนๆ” แต่จริงๆ ตัวเองก็ไม่ได้ผอมขนาดนั้น แต่ที่ล้อเพราะ “เค้าอ้วนกว่าเรา” เพื่อให้ตัวเองรู้สึกดีว่า “เราผอมกว่านะ” เคยถูกกลั่นแกล้งหรือถูกรังแกมาก่อน “เพราะเราเคยถูกกลั่นแกล้งมาก่อน เราจึงต้องกลั่นคนอื่นต่อ” แนวคิดนี้เป็นเสมือนกลไกในการป้องกันตัวเอง และเป็นการส่งต่อความรุนแรงอย่างไม่ถูกต้อง ควร อีกกรณีหนึ่ง ก็คือ การกลั่นแกล้งตามเพื่อน เมื่อเห็นเพื่อนเรากลั่นใคร เราอาจจะกลั่นตาม เพราะมีอารมณ์ร่วมต่อเหตุการณ์หรือกลัวจะไม่ได้รับการยอมรับมีปัญหาครอบครัว 1 ใน 3 ของผู้ที่กลั่นผู้อื่น บอกว่า “ครอบครัวใช้เวลาไม่เพียงพอต่อพวกเขา” ซึ่งพวกเขามีแนวโน้มมาจากครอบครัวใหญ่ หรือ ครอบครัวที่ทำงานมากจนพ่อแม่ไม่มีเวลาให้ ทำให้พวกเขา รู้สึกว่า “พวกเขาไม่ได้รับเวลา และ ความรักที่เพียงพอ” หรือ ที่ร้ายไปกว่านั้น บางคนมาจากครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง ส่งผลให้พวกเขาแสดงออกเป็นพฤติกรรมเชิงลบ

4. ความไม่รู้

บางคนอาจกลั่นแกล้งผู้อื่นโดยไม่รู้ตัว คำพูดหรือพฤติกรรมนั้นสามารถสร้างบาดแผลและความเสียใจให้แก่คนอื่น เพราะไม่เคยได้รับการปลุกฝังที่ถูกต้องในเรื่องของการใช้คำพูด การเข้าใจผู้อื่น หรือ การควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ทำให้พวกเขาไม่สามารถแยกแยะได้ว่า สิ่งที่ทำลงไปเป็นเรื่องที่ไม่ดีรักษาความสัมพันธ์เพื่อที่จะรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน จึงต้องกลั่นแกล้งคนอื่นด้วย เพราะไม่อย่างนั้น อาจจะเข้ากับสังคมส่วนใหญ่หรือกลุ่มเพื่อนไม่ได้ หรือบางครั้ง อาจโดนกีดกันและถูกกลั่นแกล้งเสียเอง

สรุป สาเหตุของการกลั่นแกล้ง มีอยู่หลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้านชีวภาพ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านสังคม ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นซึ่งจะมีผลกระทบที่แตกต่างกัน

ประเภทของการกลั่นแกล้งในสถานศึกษา

สุริยา ช้องเสนาะ (2561, น.13) กล่าวว่า การกลั่นแกล้งที่พบเป็นประจำในโรงเรียน มี 6 ประเภท ดังนี้

1. การกลั่นแกล้งทางร่างกาย เป็นการกลั่นแกล้งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดเกิดขึ้น เมื่อเด็กใช้กำลังทางกาย เพื่อให้ได้อำนาจและการควบคุมเหนือเป้าหมาย โดยผู้รังแกมักจะมีขนาดตัวใหญ่กว่า แข็งแรงกว่า และก้าวร้าว กว่าผู้ตกเป็นเหยื่อ ตัวอย่างของการกลั่นแกล้งประเภทนี้ เช่น การเตะ ตี ต่อย ตบ ผลัก และการกระทำทางด้านร่างกายอื่น ๆ

2. การกลั่นแกล้งโดยคำพูด นักวิจัยระบุว่า เป็นการกลั่นแกล้งที่มีผลกระทบร้ายแรงทำให้เกิดบาดแผลลึกในใจ การกลั่นแกล้งด้วยคำพูดอาจตรวจพบได้ยากมาก ผู้กระทำมักโจมตีเหยื่อเมื่อผู้ใหญ่ไม่อยู่แถวนั้น ผลคือ เป็นการพูดต่อกันมาแบบปากต่อปากและยิ่งไปกว่านั้น ผู้ใหญ่หลายคนก็รู้สึกว่าสิ่งที่เด็กพูดมักไม่ค่อยมีความสำคัญ พวกเขาจึงมักลงเอยโดยการบอกให้เหยื่อของการถูกรังแกว่า ช่างมัน

3. การคุกคามในเชิงสัมพันธ์ภาพ เป็นการคุกคามในเชิงสัมพันธ์ภาพเป็นการกลั่นแกล้งที่ซ่อนเร้นและค่อยเป็นค่อยไป ครูมักได้สังเกตและบางครั้งอาจเรียกว่าการกลั่นแกล้งทางอารมณ์ ผู้รังแกมักจะแบ่งแยกผู้อื่นออกจากกลุ่ม กระจายข่าวลือ ควบคุมสถานการณ์และทำลายความมั่นใจ เป้าหมาย เบื้องหลังการกลั่นแกล้งประเภทนี้ คือ การเพิ่มสถานะทางสังคมของตนโดยการควบคุมหรือการกลั่นแกล้งผู้อื่น

4. การกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์ การกลั่นแกล้งประเภทนี้เป็นประเด็นที่กำลังขยายใหญ่ขึ้นในกลุ่มคนอายุน้อยและยังขยายวงกว้างมากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีทำให้พวกเขาารู้สึกไร้ตัวตน มีเกราะกำบังและห่างเหินจากสถานการณ์จริง ผลคือการกลั่นแกล้งทางออนไลน์มักจะโหดร้ายสำหรับเหยื่อแล้วจะรู้สึกเหมือนถูกคุกคามไม่รู้จบสิ้น ตัวอย่างของการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ มีทั้งการโพสต์รูปที่ทำให้เกิดความเสียหาย การข่มขู่ทางออนไลน์และการส่งอีเมลหรือข้อความที่ทำให้เกิดความเสียหาย

5. การกลั่นแกล้งทางเพศ ผู้ตกเป็นเหยื่อจะเกิดความอับอายและความรำคาญ ตัวอย่างเช่น การเรียกชื่อโดยมีนัยทางเพศ การแสดงความเห็นอย่างหยาบคาย การสัมผัสโดยที่ไม่ได้รับอนุญาต การยื่นข้อเสนอโดยมีนัยทางเพศและสื่อลามก เด็กผู้หญิงมักตกเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้งชนิดนี้มากกว่าเด็กผู้ชาย

6. การกลั่นแกล้งโดยอคติ มักเกิดขึ้นกับเด็กก่อนวัยรุ่นและวัยรุ่นที่มีต่อเพื่อนนักเรียนต่างเชื้อชาติ ศาสนา หรือรสนิยมทางเพศ การกลั่นแกล้งประเภทนี้อาจรวมกับการกลั่นแกล้งชนิดอื่นๆ รวมทั้งการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ โดยใช้คำพูด การสัมผัสร่างกายและบางครั้งก็เป็นการกลั่นแกล้งทางเพศด้วย เมื่อเกิดการกลั่นแกล้งโดยอคติ เด็กจะพุ่งเป้าไปยังคนอื่นที่แตกต่างจากพวกเขาและแบ่งแยกคนเหล่านั้นออกไป บ่อยครั้งที่การกลั่นแกล้งประเภทนี้รุนแรงและนำไปสู่อาชญากรรมจากความเกลียดชัง (hate crime) ได้ เมื่อใดก็ตามที่เด็กถูกรังแก เนื่องจากเชื้อชาติ ศาสนา หรือรสนิยมทางเพศ การกลั่นแกล้งดังกล่าวควรจะต้องรายงานให้ครูทราบ

สุริยา ช้องเสนาะ (2561, น.13) กล่าวว่า การกลั่นแกล้งกันของเด็กทำให้เด็กที่ถูกกระทำเกิดความทุกข์ ความเจ็บปวด พฤติกรรมการทำร้ายของรุ่นพี่แบบนี้ในทางอาชญาวิทยาเรียกว่าเป็นการกลั่นแกล้งกัน ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว คือการที่เด็กได้รับสื่อโซเชียลมีเดียที่มีความรุนแรงประกอบกับวัยที่ต้องการเรียนรู้ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และความคึกคะนอง และจากรายงานวิจัยต่างประเทศ เด็กผู้ถูกกระทำทางร่างกายจิตใจนั้น เมื่อเติบโตขึ้นในอนาคตมักจะใช้ความรุนแรง ดังนั้นการแก้ไขปัญหาเด็กกลั่นแกล้งกันต้องมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง ครู โรงเรียน ชุมชน ภาครัฐ เพื่อหาสาเหตุและวิธีการในการแก้ไขปัญหาต่อไป

สรุป การกลั่นแกล้งในสถานศึกษามีหลายรูปแบบ ได้แก่ การกลั่นแกล้งทางด้านร่างกาย การกลั่นแกล้งโดยคำพูด การคุกคามในเชิงสัมพันธ์ภาพ การกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์ การกลั่นแกล้งทางเพศและการกลั่นแกล้งโดยอคติ

ผลกระทบที่เกิดจากการกลั่นแกล้ง

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ (2561) กล่าวว่า การกลั่นแกล้งนั้นมีหลายเหตุผล เช่น ทำไปเพื่อความสนุกสนาน หลายคนอาจเคยได้ยินคำว่า “แค่แซวเล่นเอง” “คิดมาก” และ “แค่นี้เล่นด้วยไม่ได้เหรอ” แต่สำหรับคนที่ถูกกลั่นแกล้งนั้นหลายบริบทเขาไม่รู้รู้สึกสนุกด้วย เด็กที่ถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน นอกจากจะส่งผลถึงความรู้สึกในตอนนั้นแล้ว อาจกลายเป็นแผลฝังใจในระยะยาว เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากไปโรงเรียน แต่เมื่อพวกเขายังคงต้องไปเรียน สุดท้ายก็จะหนีไม่พ้นกลายเป็นความเครียดที่สะสมขึ้นเรื่อย ๆ และหากไม่ได้รับการแก้ไขเมื่อถึงจุดหนึ่ง เด็กเหล่านั้นก็จะหาทางออกของปัญหาในทางต่างๆ กัน เช่น การเก็บความเครียดไว้กับตัว ที่อาจก่อให้เกิดภาวะซึมเศร้าและนำไปสู่การฆ่าตัวตาย หรืออีกทางคือการระเบิดปัญหากลับไปแค้นเอาคืนกับผู้ที่กลั่นแกล้ง ผลกระทบที่เกิดจากการกลั่นแกล้งนั้นมีตัวอย่างหลากหลายให้พบตามสื่อต่างๆ เช่น การกลั่นแกล้งที่รุนแรงจนเป็นเหตุให้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือ การล้อปมด้อยจนเหยียดตัดสินใจปลิดชีวิตตนเองหรือบางคนกลายเป็นโรคซึมเศร้า หรือโรคทางจิตต่างๆ ซึ่งหากโชคร้ายอาจทำให้เขาถูกกลั่นแกล้งมากขึ้นไปอีกผลกระทบของการกลั่นแกล้งกัน ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับตัวเด็กที่ถูกรังแกเท่านั้น แต่เด็กที่เป็นผู้รังแก ก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ซึ่งสรุปผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กทั้งสองฝ่ายได้ดังนี้

1. เด็กที่ถูกรังแก
 - 1.1 จะกลายเป็นคนวิตกกังวล ซ้ำกลัว
 - 1.2 แยกตัวจากคนอื่น
 - 1.3 ความภาคภูมิใจในตัวเองต่ำ
 - 1.4 ไม่มีสมาธิ
 - 1.5 ผลการเรียนลดลง
 - 1.6 ไม่อยากไปโรงเรียน
 - 1.7 ย้ายโรงเรียนหนี
2. เด็กที่รังแกคนอื่น
 - 2.1 มีพฤติกรรมก้าวร้าวใช้ความรุนแรง
 - 2.2 ต่อต้านสังคม
 - 2.3 หนีเรียนเมื่อโตขึ้น
 - 2.4 ใช้แอลกอฮอล์หรือยาเสพติดเมื่อเป็นวัยรุ่น

2.5 เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่มีแนวโน้มทำร้ายคนในครอบครัว

2.6 มีแนวโน้มทำผิดกฎหมายหรือก่ออาชญากรรม

แนวทางแก้ปัญหาคารกัณแกลััง

การกัณแกลัังรัังแกในโรงเรียนกลายเป็นเรื่องที่มีอยู่ทั้วทุกัหวัระแห่ง ต่อไปนี้ เป็นประสพการณัจากการทำงานวิจัยในสหราชอาณาจักร โดย นักวิจัยชื่อ อลิซาเบซ แนซเซม นักวิจัยแห่ง The Centre for the Study of Practice and Culture in Education, Birmingham City University เธอทำวิจัยเรื่องนี้มานานกว่าทศวรรษและเสนอแนวทางเพื่อแก้ปัญหานี้ในระดับโรงเรียนและพบว่า แนวทางที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือการทำให้เด็ก ๆ มีบทบาทนำ ในการจัดการแก้ปัญหาดังกล่าว เธอเสนอ 5 วิธีที่ครูสามารถเริ่มต้นได้ ได้แก่

1. การปรับปรุงความเข้าใจเรื่องการกัณแกลัังรัังแก ขอบเขตของการกัณแกลัังรัังแก กว้างขวาง นับตั้งแต่การกัณแกลัังหยอกล้อกันแบบเบา ๆ ไปจนถึงขั้นรุนแรง เช่น การตั้งฉายา หรือ การตบตี ซึ่งครูในโรงเรียนสามารถพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับประสพการณัที่พวกเขาพบเจอ หรือถามถึงสาเหตุว่า ทำไมถึงได้รัังแกเพื่อน และคุยกับพวกเขาว่า ควรแก้ปัญหานี้เรื่องนี้อย่างไร บ่อยครั้ง ที่การกัณแกลัังรัังแกกัน เกิดขึ้นเพื่อให้ตนเองได้เป็นที่นิยมชื่นชอบในหมู่เพื่อน หรือบ้างเป็นการลงมือทำเพื่อแก้แค้น หนทางที่สำคัญคือ การตั้งเด็ก ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และสนับสนุนให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือในการแก้ปัญหที่เกิดขึ้นด้วย

2. ให้คำปรึกษากับเด็กนักเรียน ครูสามารถที่จะช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้พวกเขาได้เข้าใจพฤติกรรมของตนเองที่เป็นฝ่ายกัณแกลัังรัังแกเพื่อนและช่วยแก้ปัญหที่ต้นตอ นั้น ๆ ด้วยการพูดคุยกับเด็ก ๆ ว่า เกิดอะไรขึ้น การกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่ออย่างไร เด็ก ๆ จะมีแนวทางที่จะตอบโต้ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในแบบที่เคารพอีกฝ่ายหนึ่งได้อย่างไรหากเกิดเรื่องเช่นนี้อีก ซึ่งการใช้วิธีการแบบสมมุติบทบาท (role-playing) ตามฉากของสถานการณ์ต่าง ๆ จะช่วยในการทำความเข้าใจแบบแผนพฤติกรรมในทางลบได้ชัดเจนขึ้น โรงเรียนสามารถจัดให้มีการพูดคุยเพื่อแก้ปัญหานี้แบบเชิงรุก การจัดกิจกรรมนี้ โรงเรียนควรจัดให้มีเป็นประจำมากกว่าจะคอยแก้ปัญหเมื่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว

3. การสนับสนุนให้นักเรียนช่วยแก้ปัญห ครูสามารถปรึกษากับเด็ก ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายที่รัังแกเพื่อนและถูกเพื่อนรัังแก เพื่อเรียนรู้ประสพการณัเหล่านั้นด้วยกัน และมองหาทางออกหรือข้อเสนอแนะต่อปัญหานั้น ๆ เช่น การสร้างบรรยากาศให้เด็ก ๆ เล่าเรื่องที่เกิดขึ้น และให้พวกเขาบอกเล่าความรู้สึก และเปิดให้พวกเขาได้เรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์ต่อเรื่องนี้อาจสร้างความเครียดกราดด้วยวิธีการที่ใจเย็นและสงบลง วิธีหนึ่งที่นักวิจัยเลือกใช้คือ การให้เด็ก ๆ เขียนบันทึกประจำวันเป็นประจำ เพื่อให้มีช่องทางระบายอารมณ์ในเชิงบวก

4. การจัดให้เด็กนักเรียนได้มาพบปะพูดคุยกัน ภายหลังจากที่ครูได้แยกคุยกับเด็กๆ เป็นคู่ขัดแย้งกันทีละคนแล้ว ครูควรจะให้เปิดให้มีการพบปะพูดคุยระหว่างกัน การเปิดให้ได้พูดคุยหรือซักถามกันอย่างตรงไปตรงมาระหว่างเด็กๆ ที่เป็นคู่ขัดแย้ง เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างกันได้

5. การสร้างความสัมพันธ์ที่เคารพซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน นักวิจัยย้ำว่าการแก้ปัญหาเรื่องการกลั่นแกล้งรังแก ต้องเป็นความร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน ครูควรจะให้พูดคุยกับเด็ก ๆ ด้วยความเคารพ ตั้งใจฟังและตอบสนองต่อมุมมองของเด็กนักเรียน ให้ความสำคัญเพียงพอในการทำความเข้าใจแง่มุมหรือความเห็นของพวกเขา

ในปัจจุบันพบเห็นการบูลลี่กันในสังคมมากมายจนหลายคนอาจจะมองว่าเป็นเรื่องปกติ และถอดใจที่จะคิดแก้ปัญหาไปแล้ว ดังนั้นแนวคิดในการแก้ไขปัญหาคือการบูลลี่ในสังคมนั้น ต้องเริ่มจากสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันหลักที่ต้องมีหน้าที่คอยปลูกฝังให้เด็กหรือเยาวชนนั้น รู้จักการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การเอาใจเขามาใส่ใจเราและตระหนักได้ถึงผลของการกระทำต่างๆ จนเป็นนิสัยติดตัวตั้งแต่เล็กๆ เมื่อเด็กหรือเยาวชนเข้าใจและตระหนักได้ถึงผลดีและผลเสียจากการกระทำของตนเอง พวกเขาก็จะไม่ไปบูลลี่คนอื่นในเรื่องของการเห็นอกเห็นใจนั้น ถึงแม้หลายคนคิดว่าเป็นสิ่งที่เราต้องมีตั้งแต่เกิด แต่ในความจริงแล้ว การเห็นอกเห็นใจก็เป็น ‘ทักษะ’ ที่สามารถฝึกได้อย่างหนึ่ง สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่บทความนี้ครับ การเห็นใจเห็นใจผู้อื่น เริ่มยังงัดการให้คำปรึกษาเพื่อช่วยเหลือคนที่มีความทุกข์หรือไม่สบายใจในเรื่องต่างๆ และยังป้องกันการนำความทุกข์หรือปมด้อยของตัวเองไปลงที่คนอื่นด้วยการบูลลี่ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ผิด โดยการให้คำปรึกษาจะเป็นรายบุคคลหรือการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม ไม่ว่าจะป็นกลุ่มที่กลั่นแกล้งคนอื่น กลุ่มคนที่ถูกคนอื่นรังแก หรือผู้อยู่ในเหตุการณ์ ตลอดจนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับครอบครัว ในกรณีที่ต้องมีพ่อแม่ หรือผู้ปกครองเข้ามาเกี่ยวข้องกับการบูลลี่ การจัดตั้งทีมช่วยเหลือ เพื่อคอยช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาคบูลลี่ในสถานศึกษาโดยเฉพาะ และกลุ่มบุคคลที่ควรจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหานี้ ได้แก่ ครูแนะแนว ครูประจำชั้น ผู้บริหารสถานศึกษา พ่อแม่ผู้ปกครอง นักให้คำปรึกษา จิตแพทย์ นักกฎหมาย และชุมชน เป็นต้น ซึ่งการป้องกันการและแก้ไขปัญหารูปแบบนี้ได้รับความนิยมนและมีประสิทธิภาพเป็นอย่างมากในต่างประเทศ เพราะได้รับความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าปัญหาคบูลลี่ในสังคมนั้น โดยพื้นฐานล้วนเกิดจากการขาดการปลูกฝังความคิดและทัศนคติที่ถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เมื่อตัวเองเกิดความขัดแย้ง หรือไม่พอใจอะไรบางอย่าง จนทำให้มีผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำหรือคำพูดนั้นและถ้าเราสามารถแก้ปัญหาได้ตั้งแต่ต้นเหตุ โดยการทำให้พวกเขาเข้าใจและตระหนักถึงผลของการกระทำได้ ปัญหาคบูลลี่ที่มีมาอย่างยาวนานในสังคมก็จะหมดไป

แนวคิดเกี่ยวกับกิจการนักเรียน

ความหมายของกิจการนักเรียน

ภัทรวดี แตรสังข์ (2556, น.6) กล่าวว่า กิจการนักเรียน หมายถึง งานกิจการที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาตัวผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และนักเรียนว่างานกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียนและส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ตามความสนใจ และความถนัดของนักเรียน โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน

มาลี เกศธนาธร (2556, น.27) กล่าวว่า กิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยตรง นอกเหนือจากการเรียนการสอน ตามปกติที่เน้นส่งเสริมการเรียนการสอนครอบคลุม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการบริการแนะแนว การรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน และ การบริการอื่น ๆ ที่จัดให้แก่ให้นักเรียนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีพฤติกรรมที่ดีงามมีระเบียบวินัยในตนเอง อันส่งผลอันดีงาม มีระเบียบวินัยในตนเองทำให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียนการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปโรงเรียนต้องจัดให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียน ได้พัฒนาทั้งด้านร่างกายอารมณ์ สังคม และ สติปัญญา

จันจิรา แก้วหาญ (2557, น.29) ได้กล่าวว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึง งานนอกเหนือการสอน ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพ ร่างกาย อารมณ์ สังคมและ สติปัญญาเป็นงานจะช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการเข้าสังคม การรวมกลุ่มกับเพื่อน ให้เสนอความคิดเห็นและกล้าแสดงออกด้วย

วราภรณ์ บุญดอกร (2559, น.12) กล่าวว่า กิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรงนอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติที่มุ่งส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีความประพฤติที่ดีงามมีระเบียบวินัยในตนเองอันส่งผลให้นักเรียนก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป

สรุปกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่โรงเรียนจัดให้แก่ให้นักเรียนในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพ เหมาะสมตามวัย เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติที่ดีงามมีระเบียบวินัย มีทักษะชีวิตในการแก้ปัญหา และสามารถปรับตัวให้เข้ากับคนในสังคม ได้อย่างมีความสุข

ความหมายการบริหารกิจการนักเรียน

ดวงแก้ว จันทรสูทร (2554, น.12) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้ทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ ให้เป็นพลเมืองดี มีคุณค่าต่อสังคม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555, น.37) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยตรงนอกเหนือจากการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคน ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีพฤติกรรมที่ดีงาม ระเบียบวินัยในตนเอง อันจะส่งผลให้นักเรียน ก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียน และการทำงาน เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป

อณัญญา เรืองวานิช และนันทิยา น้อยจันทร์ (2557, น.105) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการควบคุม ดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม เสริมสร้างให้นักเรียนมีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะเจริญเติบโต เพื่อเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไปในอนาคต งานบริหารงาน กิจการนักเรียน เป็นงานที่มุ่งช่วยสร้างคุณสมบัติสำคัญที่มุ่งหวังให้แก่ นักเรียน ส่งเสริมการเรียน และชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนในโรงเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี มีวินัยในตนเอง งานบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องมีความเข้าใจในหลักการและ กระบวนการบริหาร และต้องให้ความสนใจและเอาใจใส่ในกิจการนักเรียนไม่น้อยไปกว่างานด้านอื่นๆ

วราภรณ์ บุญดอก (2559, น.19) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหาร การกระทำทุกอย่างในโรงเรียน เพื่อช่วยพัฒนาให้ นักเรียนได้พัฒนาตนเอง ได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อการเป็นคนดีสามารถ พัฒนาสังคมได้อย่างอย่างยั่งยืนและเป็นภารกิจสำคัญที่ทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ต้องร่วมมือกันจัดขึ้นโดยนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัด

สรุปความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน เป็นกระบวนการหรือวิธีการดำเนินการ จัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ ความประพฤติดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และฝึกการแก้ปัญหาต่างๆ ส่งเสริมสนับสนุน ด้านความรู้ความสามารถ ทักษะชีวิต พฤติกรรมการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยในสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกไปสู่ สังคมภายนอก

หลักการบริหารกิจการนักเรียน

ดวงแก้ว จันทรสุต (2554, น.16) กล่าวว่า หลักการบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ตามความสนใจ และความถนัดของนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างเป็นระบบความคิดอย่างสร้างสรรค์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความรู้ เป็นคนดี มีวินัย มีความเป็นไทย โดยการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและลักษณะนิสัยที่ดีให้กับนักเรียนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ณะภา สีพรม (2558, น.29) กล่าวว่า หลักการบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรงนอกเหนือจากการเรียนการสอน มุ่งส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการให้นักเรียนได้สำรวจตนเองเข้าใจตนเอง ช่วยส่งเสริมความถนัดของนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างเป็นระบบความคิดอย่างสร้างสรรค์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการวางแผนการจัดกิจกรรมจัดระบบโครงสร้างการบริหาร กำหนดบทบาทหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าหลักการบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่มุ่งพัฒนาชีวิตของนักเรียนผ่านการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจ โดยการจัดการที่ระบบ เพื่อให้นักเรียนมีระเบียบวินัย รู้จักคิดอย่างเป็นระบบ ความคิดอย่างสร้างสรรค์ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม รู้จักความสามัคคีในหมู่คณะ ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความสำคัญการบริหารกิจการนักเรียน

จันทร์โท จันทร์พิมพ์ (2553, น.24) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่มีความสำคัญมากต่อนักเรียนแต่ละคน เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชีวิตของนักเรียนในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านศักยภาพความสามารถ ด้านคุณธรรม และคุณภาพชีวิต รวมทั้งเป็นการส่งเสริมความเจริญงอกงามของชีวิตและสามารถร่วมงานผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะและมีความสุข เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความรัก ความผูกพันทั้งสถาบันกับคณะครูและเพื่อนนักเรียนด้วยกัน

ปณิธิกฤษดิ์ เลิศล้ำ (2555, น.22) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่มีความสำคัญมากต่อนักเรียนแต่ละคนเพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชีวิตของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านศักยภาพ ความสามารถ ด้านคุณธรรม และคุณภาพชีวิต รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเจริญชีวิตและร่วมงานกับผู้อื่นอย่างมี วุฒิภาวะและมีความสุข เป็นกิจการที่ช่วยให้นักเรียนมีความรัก ความผูกพันทั้งกับสถาบันกับคณะครูและกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน

อณัญญา เรืองวานิช และนันทิยา น้อยจันทร์ (2557, น.105) กล่าวว่า ความสำคัญงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามวัย

และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีทักษะ การดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ศีลธรรม จริยธรรม พัฒนาตนเองสู่โลกแห่งอาชีพรวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

นาราชน ก กองทองกลาง (2561, น.12) กล่าวว่า ความสำคัญการบริหารงานกิจการนักเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียนสังคม และประเทศชาติ เพราะเป็นกิจกรรมช่วยเหลือดูแลนักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ตรงตามเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและเติมเต็มศักยภาพในตัวผู้เรียนให้เป็นอย่างสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย และใจ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน เป็นกิจกรรมช่วยเหลือดูแลนักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข สามารถนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามวัย มีทักษะการดำเนินชีวิต เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ศีลธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

ความมุ่งหมายการบริหารกิจการนักเรียน

ภัทร วดี แตรสังข์ (2556, น.20) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายงานกิจการนักเรียน เพื่อให้เด็กสนใจกับกิจกรรมของโรงเรียนให้มากขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้กับนักเรียน ได้สร้างเกียรติและความเจริญรุ่งเรืองให้แก่สถานศึกษา ทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักภูมิใจและเป็นเจ้าของกิจกรรมร่วมกันอันก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน

กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, น.66) กล่าวว่า ความมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียน เป็นการช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับนักเรียน ไม่ว่าจะเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนหรือความประพฤติก็ตาม เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของสังคม วัฒนธรรม ได้อย่างมีความสุขอีกประการหนึ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมนักเรียนเกี่ยวกับด้านความรู้ความสามารถในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดเขาว์ปัญญาและประสบการณ์ในชีวิต โดยที่นักเรียนเหล่านั้นจะได้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวของสังคมที่เขาอยู่

วรารณ บุษุดอก (2559, น.13) กล่าวว่า ความมุ่งหมายของการบริหารกิจการนักเรียน เป็นการดำเนินไปเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สติปัญญาของนักเรียนให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน การประกอบอาชีพการงานในอนาคต

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียน คือดำเนินงานส่งเสริม ช่วยเหลือนักเรียนให้มีความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง โดยผ่านกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจหรือความถนัด อันก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข

บทบาทหน้าที่การบริหารกิจการนักเรียน

กำไลทอง จันทร์ไทยศรี (2553, น.54) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะทำให้ งานกิจการนักเรียน ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านอารมณ์ สังคม จิตใจ และบุคลิกภาพที่เหมาะสม และสนองความต้องการ ของนักเรียน ผู้บริหารต้องมีบทบาท ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินงานจัดกิจกรรมนักเรียน และสามารถ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและครูที่ปรึกษากิจกรรมได้
2. ต้องชี้แจงนโยบายให้ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบ ถึงจุดมุ่งหมายที่ถูกต้องในการจัดกิจกรรมนักเรียน
3. ต้องให้คำปรึกษาและเห็นชอบ ในแผนการดำเนินงานของกิจกรรมนักเรียน ที่จะจัดขึ้นในสถานศึกษาซึ่งแผนการดำเนินงานเกิดจากการมีส่วนร่วมระหว่างครูที่ปรึกษา และนักเรียนที่วางแผนกิจกรรมตลอดปีการศึกษา
4. ต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ในการจัดหาอุปกรณ์เครื่องใช้ ในการจัดกิจกรรมนักเรียนรวมทั้งวิธีการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน
5. ต้องสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน เข้าฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถ ในงานกิจกรรมที่ได้รับผิดชอบหรือความรู้พิเศษ เช่น ด้านดนตรี พลศึกษา เป็นต้น
6. ต้องมีการประสานกับ ผู้ปกครองนักเรียน อยู่เสมอโดยการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน เพราะความร่วมมือของผู้ปกครองจะทำให้เกิด ความสำเร็จในการจัดกิจกรรมนักเรียนได้เป็นอย่างดี
7. ต้องกำกับดูแลให้บุคลากรทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียนปฏิบัติตาม แผนที่วางไว้โดยรายงานผลการปฏิบัติงานกิจกรรมในสถานศึกษาผู้ปกครองและชุมชน ทราบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
8. ต้องจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา ท้องถิ่นและจัดกิจกรรมต่างๆ ในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ
9. ต้องส่งเสริมการกีฬาในสถานศึกษา โดยการจัดแข่งขันกีฬาภายในภายนอก สถานศึกษา และขอความร่วมมือ ครู นักเรียน เกี่ยวกับการกีฬา
10. ต้องนิเทศ ติดตามและวิจัยการดำเนินงานกิจกรรมของนักเรียน ทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการวางแผน การจัดกิจกรรมของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

สมพิศ โห้งาม (2550, น.77) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ในการบริหารงานกิจการนักเรียนว่า การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่สถานศึกษาจำเป็น

ต้องส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโดยตรง ที่นอกจากจะต้องรับผิดชอบดูแลแล้ว ยังจำเป็นต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในหลักกระบวนการบริหาร ต่างๆ และนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินกลวิธีต่างๆ ในการบริหารงานกิจการนักเรียนให้ ล่วงไปด้วยดี ด้วยการปฏิบัติตามขั้นตอนบางประการอย่างชัดเจนและรัดกุม ได้แก่

1. ชี้แจงทำความเข้าใจกับครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่/พนักงาน ซึ่งประกอบเป็นฝ่ายต่างๆ ของสถานศึกษา ให้เข้าใจในนโยบายของสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน วิธีการดำเนินงานวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของงานกิจการนักเรียน

2. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ตลอดจนชุมชน ให้ตระหนักและเข้าใจ ในงานกิจการนักเรียน พร้อมกับขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ให้ยอมรับในความสำคัญและ ความจำเป็นของงานกิจการนักเรียน

3. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในงานกิจการนักเรียน โดยอาจกำหนดให้ผู้ช่วย ผู้บริหารสถานศึกษา เช่น ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยผู้จัดการ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดูแลงานกิจการนักเรียนโดยตรง

4. กำหนดแผนงานกิจการนักเรียนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ซึ่งมุ่งเน้นให้พัฒนาชีวิตที่ดี เก่ง และมีความสุข ด้วยการให้กำหนดแผนงานหรือโครงการส่งเสริม คุณประโยชน์ให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ เพื่อให้นักเรียนสามารถเสริมสร้างภูมิปัญญาของตนเองได้

5. จัดให้มีการอบรม หรือประชุมสัมมนา เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน แก่คณะครูอาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จะเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ใน ขอบข่ายของงานกิจการนักเรียนให้สอดคล้องและตรงกันเพื่อจะได้ร่วมมือประสานงานกัน ได้ถูกต้องตามสายงาน ซึ่งจะช่วยให้การบริหารกิจการนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. อำนวยความสะดวกให้แก่ฝ่ายกิจการนักเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งนอกจากจะสร้างขวัญ และกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว ผู้บริหารยังต้องดูแลจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายกิจการนักเรียนได้ปฏิบัติงานอีกด้วย

7. ควบคุมการดำเนินงานกิจการนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายและโครงการ ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งติดตามประเมินผลงานเป็นระยะ ๆ

สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานกิจการนักเรียน คือการจัดทำ นโยบายสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบท ความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน ต้องส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำความเข้าใจกับครู ผู้ปกครอง ในการดำเนินการบริหาร กิจการนักเรียน พร้อมกำหนดแผนงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย และโครงการที่กำหนดไว้

ให้มีประสิทธิภาพ การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และเสริมสร้างประสบการณ์แปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์

บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2

วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ขับเคลื่อนคุณภาพ สร้างโอกาสทางการศึกษาสู่สังคมอนาคตที่มั่นคงและยั่งยืน ในปี 2565

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. พัฒนาศักยภาพผู้เรียนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ คุณลักษณะในศตวรรษที่ 21
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ
5. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
6. ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ
7. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความรู้ รับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียน เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่มและสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความรู้ มีทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีสุขภาพที่เหมาะสมตามวัย มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองและปรับตัวต่อ เป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี
2. ส่งเสริมสนับสนุนครู เป็นผู้เรียนรู้ มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความแม่นยำทางวิชาการและมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมและทักษะในการใช้เทคโนโลยี
3. ส่งเสริมสนับสนุนผู้บริหารสถานศึกษา มีความเป็นเลิศส่วนบุคคล คิดเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีสำนึกความรับผิดชอบต่อ (Accountability) และการบริหารแบบร่วมมือ

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 มีการบริหารงานเชิงบูรณาการ เป็นสำนักงานแห่งนวัตกรรมยุคใหม่ใช้ข้อมูลสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนาในการขับเคลื่อนคุณภาพ กำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง

ประเด็นกลยุทธ์

1. พัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้อง เป็นพลเมืองดีของชาติและพลเมืองโลกที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม

ตัวชี้วัด

1. ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรักในสถาบันหลักของชาติยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมืองมีหลักคิดที่ถูกต้อง เป็นพลเมืองดีของชาติ มีคุณธรรม จริยธรรม

3. สถานศึกษาที่ปรับปรุงหลักสูตร จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อม และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรักในสถาบันหลักของชาติ ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมืองมีหลักคิดที่ถูกต้อง เป็นพลเมืองดีของชาติ มีคุณธรรม จริยธรรม

4. สถานศึกษาที่น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของในหลวงรัชกาลที่ 10 และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นกลยุทธ์

1. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรทุกระดับการศึกษา ให้เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ (Career Education)

ตัวชี้วัด

1. สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เป็นรายบุคคล เพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีหลักคิดที่ถูกต้อง รักในสถาบันหลัก ของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมืองดีของชาติ และพลเมืองโลกที่ดี มีความเป็นเลิศ

ทางด้านวิชาการ มีทักษะชีวิตและทักษะอาชีพตามความต้องการ และมีทักษะในการป้องกันตนเอง จากภัยคุกคามรูปแบบใหม่

2. สถานศึกษาที่มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
3. ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความเป็นเลิศ ด้านวิชาการนำไปสู่การสร้าง

ขีดความสามารถในการแข่งขัน

ตัวชี้วัด

ด้านผู้เรียน

1. ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัยอารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีพัฒนาการที่ครบถ้วน

ด้านสถานศึกษา

1. สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรม การปฏิบัติจริง (Active Learning)
2. สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในลักษณะของ STEM ศึกษา
3. สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการ 5 ขั้นตอนหรือบันได 5 ขั้น (IS : Independent Study)

2. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพและทักษะชีวิต มีสุขภาวะที่ดีสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ตัวชี้วัด

1. ผู้เรียนมี ID plan และ Portfolio เพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
2. สถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้ และบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะอาชีพตามความถนัด

3. ผู้เรียนที่มีสุขภาวะที่ดีทุกช่วงวัย

4. สถานศึกษาที่มีระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาในสถานศึกษา

3. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ตัวชี้วัด

1. ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของแต่ละระดับ

2. ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับการพัฒนาด้านทักษะอาชีพทักษะการดำรงชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสาธารณะ

3. ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับการส่งเสริมให้มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ อาทิ ดนตรี กีฬา ศิลปะ และเทคโนโลยี เป็นต้น

4. ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำ Digital Technology มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามสมรรถนะ ความต้องการ และความถนัด สร้างสังคมฐานความรู้ (Knowledge -Based Society) เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของผู้เรียนที่เรียนรู้ผ่าน Digital Platform
2. สถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้เพื่อให้พัฒนาตนเองผ่าน Digital Platform

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการส่งเสริม พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ประเด็นกลยุทธ์

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษาที่ผลิตครู ในการผลิตและพัฒนาครูให้ตรงกับสาขาวิชา และสอดคล้องกับการพัฒนาในศตวรรษที่ 21

ตัวชี้วัด

1. สถานศึกษามีแผนความต้องการครูระยะ 20 ปี
2. สถานศึกษามีกรอบสมรรถนะครูที่สอดคล้องกับการพัฒนาในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
3. สถานศึกษาทุกแห่งมีจำนวนครูอย่างเหมาะสม และพอเพียงต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

2. พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภท ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม

ตัวชี้วัด

1. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภท มีศักยภาพในการปฏิบัติงานครบตามความจำเป็น ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบที่หลากหลาย ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียม การเข้าถึงบริการทางการศึกษา

ประเด็นกลยุทธ์

1. ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

ตัวชี้วัด

1. เด็กวัยเรียนที่เข้ารับการศึกษานในแต่ละระดับการศึกษา
2. สถานศึกษาที่มีระบบการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนและการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ
3. สถานศึกษาที่มีระบบฐานข้อมูลประชากรวัยเรียนและสามารถนำมาใช้ในการวางแผนจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ยกกระดับสถานศึกษาในสังกัดทุกระดับ และทุกประเภท ให้มีมาตรฐานตามบริบทของพื้นที่เพื่อให้พัฒนาผู้เรียน มีคุณภาพ มีมาตรฐานเสมอกัน

ตัวชี้วัด

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษามีกรอบมาตรฐานสถานศึกษา
2. สถานศึกษาที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสถานศึกษาตามที่กำหนด
3. สร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ตัวชี้วัด

1. มีข้อมูลสารสนเทศของการจัดการศึกษาพิเศษ ที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ
2. สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษมียุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการที่ตอบสนองสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล และตามสภาพและประเภทของความพิการ
3. ทุกสถานศึกษาในสังกัดมีความพร้อมทั้งระบบ เพื่อสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
4. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนผู้เรียน และสถานศึกษาอย่างเหมาะสม เพียงพอ

ตัวชี้วัด

1. มีรูปแบบหรือแนวทางในการจัดสรรงบประมาณให้กับผู้เรียน และสถานศึกษาโดยตรงอย่างเหมาะสม
2. ผู้เรียนทุกคน และสถานศึกษาได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
3. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับความร่วมมือจากกองทุนความเสมอภาคทางการศึกษา

5. ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษา หน่วยงานทุกระดับนำ Digital Technology มาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

ตัวชี้วัด

1. สถานศึกษาทุกแห่งมีระบบโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมที่สามารถเชื่อมต่อกับโครงข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

2. สถานศึกษามี Digital Device เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ประเด็นกลยุทธ์

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมบริหารจัดการศึกษา

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของสถานศึกษาหน่วยงานมีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

2. ยกระดับการบริหารงานของสถานศึกษาให้มีอิสระ นำไปสู่การกระจายอำนาจ 4 ด้าน ให้สถานศึกษาเป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษาตามบริบทของพื้นที่

ตัวชี้วัด

1. มีรูปแบบและแนวทางในการบริหารจัดการของโรงเรียนให้เกิดคุณภาพ

2. มีข้อเสนอเชิงนโยบายในการกระจายอำนาจทั้งระบบ

3. มีรูปแบบและแนวทางในการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กให้เกิดคุณภาพ

4. ร้อยละของสถานศึกษามีคุณภาพ และมาตรฐาน (มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน/ปฐมวัย/ศูนย์การศึกษาพิเศษ) และพัฒนาสู่ระดับสากล

5. ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษา หน่วยงานทุกระดับนำ Digital Technology มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารอย่างเป็นระบบไปสู่การนำเอาเทคโนโลยี Big Data เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลด้านต่างๆ ตั้งแต่ข้อมูลผู้เรียน ข้อมูลครู ข้อมูลสถานศึกษา ข้อมูลงบประมาณ และข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นมาวิเคราะห์เพื่อให้สถานศึกษา สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามสมรรถนะและความถนัด สามารถวิเคราะห์เป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศต่อไป

ตัวชี้วัด

1. สถานศึกษาทุกแห่งมีระบบข้อมูลสารสนเทศที่สามารถใช้ในการวางแผนการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สถานศึกษาทุกแห่งมีข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลที่สามารถเชื่อมโยงกับข้อมูลต่างๆ นำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยด้านพฤติกรรมการณ์การกลั่นแกล้ง

กรกช ไชยวงศ์ (2559, น.46) ได้ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการกลั่นแกล้งในชั้นเรียนต่อตัวของผู้เรียนที่เป็นผู้ถูกรังแก ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการถูกกลั่นแกล้งในชั้นเรียนนั้นมีสาเหตุการถูกกลั่นแกล้งทั้งหมด 5 วิธีก็คือ กรกลั่นแกล้งทางวาจา ล้อชื่อพ่อแม่ ค่าในทางที่ไม่ดี นินทาว่าร้ายในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง พูดคำหยาบ ตั้งใจส่งเสียงดังรบกวนการเรียนรู้อื่นสื่อสารกับบุคคลอื่นไม่ให้คบหา ล้อปมด้อย การกลั่นแกล้งทางศีลธรรม นำอุปกรณ์การเรียนไปซ่อน ขโมยของ กลั่นแกล้งทางร่างกาย ต่อย ตี ดึงผม ตบหัว ชัดขาเวลาเดิน เอาของไปใส่ ดึงเก้าอี้ออกขณะลงนั่ง การกลั่นแกล้งทางเพศ ดึงกางเกง เปิดกระโปรง แอบดูเพื่อนเข้าห้องน้ำ การกลั่นแกล้งทางจิตใจ กีดกัน ทำให้ตกใจ ถูกเหยียดหยาม นำสิ่งแปลกปลอมสัตว์ที่กลัวใส่ลงในอาหาร การกลั่นแกล้งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียน ได้แก่ ผลกระทบทางด้านร่างกาย ด้านการเรียน และด้านอารมณ์ รวมถึงด้านการทำกิจกรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านเวลาสมองได้รับผลกระทบ ด้านความรู้สึก ด้านภาพลักษณ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความมั่นใจ ด้านความทรงจำที่ลบเลือนไม่ได้ ด้านการทำงานเป็นกลุ่ม ด้านสมาธิในการเรียน

ฤทัยชนนี สิทธิชัยและธัญยากร ตุดเกื้อ (2560, น. 15) ได้ศึกษาพฤติกรรมการณ์การรังแกบนโลกไซเบอร์สาเหตุการเกิดพฤติกรรมการณ์การรังแกและลักษณะวิธีการจัดการของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งเป็นผู้ถูกรังแกและรังแกผู้อื่นบนโลกไซเบอร์ ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและสนทนากลุ่มผลการวิจัยพบว่า เยาวชนส่วนใหญ่รู้จักและเข้าใจพฤติกรรมการณ์การรังแกบนโลกไซเบอร์ในระดับดีมาก ทั้งการประสบกับตนเองและเห็นบุคคลอื่นปฏิบัติตนเป็นเรื่องปกติ ด้วยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1. การนินทาหรือด่าทอผู้อื่น 2. การหมิ่นประมาทผู้อื่น 3. การแอบอ้างชื่อผู้อื่นในด้านลบ 4. การนำความลับที่เป็นข้อมูลส่วนตัวหรือของผู้อื่นไปเปิดเผย 5. การลบหรือบล็อกผู้อื่นบนโลกไซเบอร์เยาวชนส่วนใหญ่เลือกกระทำกับบุคคลอ่อนแอกว่า เครื่องมือที่เลือกใช้ในการรังแกผู้อื่นบนโลกไซเบอร์ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook และ Line มากที่สุด รองลงมาได้แก่ Messenger, Instagram, Twitter, Bee Talk, WeChat, Social Cam, and YouTube รวมทั้งการรับส่งข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือ สาเหตุส่วนใหญ่พบว่ามาจากปัญหาด้านครอบครัว ด้านเกมและภาพยนตร์ที่ชื่นชอบ ด้านเทคโนโลยีที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลาทุกที่ ด้านความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ด้านความคับข้องใจ และด้านอิทธิพลความรุนแรงจากเพื่อน วิธีการจัดการเมื่อเยาวชนตกเป็นเหยื่อของการถูกรังแกบนโลกไซเบอร์ ส่วนใหญ่จะเงียบไว้คนเดียว

ต่อมาใช้วิธีการลบหรือบล็อกตอบโต้หรือรังแก กลับทันในแบบที่โดนรังแก วิธีการพูดคุยเพื่อเจรจา ต่อรอง วิธีการอดทน วิธีการหยุดหรือเลิกใช้เครือข่ายสร้างกลุ่มออนไลน์นั้น วิธีการที่เยาวชนไม่เลือกใช้คือ การปรึกษาพ่อแม่หรือญาติที่น้องมีแต่บางคนปรึกษาเพียงเพื่อนสนิทเท่านั้น

ณัฐกานต์ จันทศิริพุทฺธ (2560, น. 32) ได้ศึกษาผลของความถี่ของการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์ที่มีต่อแนวโน้มที่จะใช้รูปแบบการเผชิญปัญหาแบบต่างๆ โดยมีการประเมินทางปัญญา 3 ด้าน ได้แก่ การประเมินการคุกคาม ความท้าทายและทรัพยากรที่จะช่วยในการรับมือกับปัญหาเป็นตัวแปรส่งผ่านและมีความเป็นนิรนามของกระทำเป็นตัวแปรกำกับ กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี อายุ 18 - 25 ปี ใช้วิธีเก็บข้อมูลตามสะดวก โดยสุ่มให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยอ่านและจินตนาการสถานการณ์การรังแกในพื้นที่ไซเบอร์ที่มีการจัดกระทำให้มีความถี่และความเป็นนิรนามของผู้กระทำ ที่แตกต่างกันและตอบแบบสอบถามการประเมินทางปัญญาทั้ง 3 ด้านและการเผชิญปัญหาการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์ ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลทางอ้อมของความถี่ของการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์ที่ส่งผ่านตัวแปรการประเมินทางปัญญาทั้ง 3 ด้านไปยังการเผชิญปัญหาทั้งแบบเข้าหาและแบบหลีกเลี่ยงนั้น ไม่ถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่อิทธิพลของความเป็นนิรนามที่กำกับความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และการประเมินหาปัญญาทั้ง 3 ด้านก็ไม่ถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์โมเดลทางเลือกโดยใช้การรับรู้ความถี่ของการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์เป็นตัวแปรทำนาย แทนเงื่อนไขการพบอิทธิพลส่งผ่านที่มีนัยสำคัญทางสถิติของการประเมินการคุกคามที่ส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความถี่ของการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์และการเผชิญปัญหาแบบเข้าหาและแบบหลีกเลี่ยง โดยเมื่อบุคคลรับรู้ว่าการคุกคามมากจะยิ่งรู้สึกถูกคุกคาม และมีแนวโน้มเผชิญปัญหาแบบเข้าหามากขึ้น และหลีกเลี่ยงน้อยลงนอกจากนี้ พบว่าความท้าทายสามารถทำนายการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง ส่วนทรัพยากรทำนายการเผชิญปัญหาแบบเข้าหาได้

พรพรรณ ทองทงศักดิ์ (2560, น.25) ได้ศึกษาพฤติกรรมการถูกรังแกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเขตหนองแขม สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พฤติกรรม การถูกรังแกอยู่ในระดับน้อย โดยพฤติกรรมการถูกรังแก ทางวาจามากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการถูกรังแกทางร่างกาย พฤติกรรมถูกรังแกทางสังคม และพฤติกรรมการถูกรังแกทางโลกไซเบอร์ รูปแบบพฤติกรรมการรังแก ที่พบมากที่สุดคือการพูดล้อชื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครอง รองลงมาคือ การใช้คำพูดหยาบคายหรือใช้คำพูดที่รุนแรงที่ทำให้รู้สึกไม่ชอบ และการต้อย ต่ะ ตี หรือผลัก ตามลำดับ

ปองกมล สุรัตน์ (2561 , น.19) ได้ศึกษาสาเหตุและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการกลั่นแกล้งผ่านโลกไซเบอร์ : กรณีศึกษาเยาวชนไทยผู้ถูกรังแก ผลการศึกษาพบว่ากระบวนการรังแกผ่านโลกไซเบอร์แบ่งออกเป็น 3 ช่วง

1 ช่วงก่อนการรังแกผ่านโลกโซเชียล ส่วนใหญ่เกิดความขัดแย้งหรือเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้รังแกไม่พอใจ

2 ช่วงระหว่างการรังแกผ่านโลกโซเชียล เป็นช่วงที่เยาวชนรับรู้ว่าเกิดการรังแกผ่านโลกโซเชียลแบ่งเป็น 3 ช่วงย่อยได้แก่ ช่วงเริ่มต้นการรังแก รับรู้ว่าถูกนิทา ต่าทอ ล้อเลียน ถูกเปิดโปงความลับ ถูกใส่ร้าย ถูกแอบอ้างสวมรอย ถูกตามข่มขู่ ถูกกีดกันทางสังคมออนไลน์ และถูกปล่อยภาพอนาจารในโลกออนไลน์ ช่วงการรังแกมีความรุนแรงมากขึ้น เป็นช่วงที่เยาวชนรับว่าเหตุการณ์บานปลายเรื้อรัง เกิดกระแสในวงกว้าง หรือเกิดวงจรการรังแก และช่วงคลี่คลายการรังแกผ่านโลกโซเชียลเป็นช่วงที่ผู้ถูกรังแกปรับตัวได้ แม้การรังแกยังไม่สิ้นสุด สามารถจัดการปัญหาได้สำเร็จผู้รังแกยุติการรังแก แต่บางกรณีกลับไปสู่ช่วงรุนแรงอีกครั้ง

3 ช่วงหลังผ่านพ้นการรังแกผ่านโลกโซเชียล เป็นช่วงที่เยาวชนรับรู้ว่าปัญหาสิ้นสุดแล้ว แต่บางกรณีก็มีเจอเหตุการณ์รังแกครั้งใหม่ โดยพบว่า สิ่งสำคัญที่ทำให้เยาวชนผ่านพ้นปัญหาได้ คือ การตระหนักในศักยภาพตน (Self-efficacy) การเห็นคุณค่าตนเอง (Self-worth) การได้รับความรักและได้รับการยอมรับ (Long and belonging) การเสริมกำลังใจ (Encouragement) และ ความรู้สึกปลอดภัย (Safety)

งานวิจัยทางด้านการจัดการนักเรียน

ประมวล วิลาจันทร์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า 1. สภาพปัจจุบันและแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2. รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบย่อยดังนี้ คณะกรรมการกิจการนักเรียนนักศึกษา จำนวน 11 คน ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยคือ งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานพัฒนานักเรียนนักศึกษา งานบริการและสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา งานแนะแนวนักเรียนนักศึกษา งานศิษย์เก่าสัมพันธ์ และกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยคือ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินงาน การติดตามประเมินผล การปรับปรุงพัฒนา และรูปแบบได้ผ่านการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา มีผลประเมินอยู่ในระดับมาก

สมพร โพธิ์กำเนิด (2558, น.98) ได้ถึงศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าด้านที่ 1 การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนพบว่า สถานศึกษามีปัญหาในการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางในการ

ปฏิบัติตามกลยุทธ์การบริหารกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา สถานศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านที่ 2 การบริหารงานด้านครูที่ปรึกษางานกิจกรรมนักเรียน มีปัญหาในเรื่องกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมและสถานศึกษามีปัญหาส่วนร่วมดำเนินการเพื่อกำหนดหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงาน ครูสถานศึกษามีปัญหาในการประชุมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารงานของครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน

วารสารณ์ บุญตอก (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่องสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ช่วงชั้น ที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากและมีปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านการรับเด็ก เข้าเรียน และการแบ่งกลุ่มนักเรียน การปฐมนิเทศ การจัดบริการ และสวัสดิการสุขภาพอนามัยการรักษาวินัย และความประพฤติของนักเรียน และการวิจัย ประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จไปแล้ว มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ในปัจจุบันพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง มีระดับความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นและกิจการนักเรียนเป็นกิจกรรมหนึ่งในการแก้ไขปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียนได้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ปัญหาจากการถูกกลั่นแกล้ง และผลกระทบจากการถูกกลั่นแกล้ง สภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันพฤติกรรม การกลั่นแกล้ง หาแนวทาง และความเหมาะสมในการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหา พฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน และแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ซึ่งมีการดำเนินงานตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

1.1 ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 78 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 25 โรงเรียน ประกอบด้วย

1.2.1 นักเรียน ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยการเลือกแบบเจาะจงจาก 25 โรงเรียน ๆ ละ 10 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 250 คน

1.2.2 บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 โดยการเลือกแบบเจาะจงจาก 25 โรงเรียน ๆ ละ 5 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูที่ปรึกษา 1 คน ครูฝ่ายปกครอง 1 คน ครูฝ่ายแนะแนว 1 คน ครูฝ่ายกิจกรรมนักเรียน 1 คน รวมทั้งสิ้น 125 คน

2. การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 โดยการสนทนากลุ่มย่อย จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 1 คน อาจารย์จากมหาวิทยาลัย 1 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 2 คน ครูแนะแนว 2 คน ผู้ปกครอง 2 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติดังนี้

- 2.1 เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน/กิจการนักเรียน
- 2.2 เป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีได้แก่

1. แบบสอบถามระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน มีลักษณะเป็นตรวจสอบรายการ (Check List) โดยสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การพักอาศัยอยู่กับใคร

ตอนที่ 2 การศึกษาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านวาจา ด้านสังคม และด้านโลกไซเบอร์ โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

- 5 หมายถึง พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง อยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง อยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง อยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ โดยมีลักษณะข้อคำถามปลายเปิดในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง

2. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษา มีลักษณะเป็นตรวจสอบรายการ(Check List) โดยสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยมี ลักษณะข้อคำถามปลายเปิดในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการบริหารกิจกรรมเพื่อ ป้องกันพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุตรดิตถ์ เขต 2

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ โดยมีลักษณะข้อคำถามปลายเปิดในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมกรกลั่นแกล้ง

3. การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เพื่อหาแนวทางการบริหาร กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยนำปัญหาที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา มาเป็นประเด็นคำถามในการสนทนา

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามระดับความรุนแรงของพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียนสังกัด ในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 มีขั้นตอนในการสร้างและหา คุณภาพเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1.1 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย เกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน

1.2 ร่างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลระดับความรุนแรงของพฤติกรรมกรกลั่นแกล้ง และสภาพปัจจุบันการบริหารกิจกรรมนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียน

1.3 นำเครื่องมือไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อเสนอแนะ

1.4 ปรับปรุงเครื่องมือให้สมบูรณ์ตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ของอาจารย์ ที่ปรึกษา

1.5 นำเครื่องมือไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.95 – 1.00

1.6 ปรับปรุงเครื่องมือให้สมบูรณ์ ตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2 มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

2.1 สรุปลผลการศึกษาปัญหาการกลั่นแกล้งและสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน ผู้เรียนเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน

2.2 ศึกษาารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียน จากระยะที่ 1 และศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 ยก่างรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน

2.4. เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

3. แบบบันทึกการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เพื่อหาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2 มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน ที่ได้จากบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 125 คน มายก่างเป็นข้อคำถาม

3.2 กำหนดเป็นประเด็นในการสนทนากลุ่มย่อยเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2

3.3 ร่างแบบบันทึกการสนทนากลุ่มตามจุดประสงค์

3.4 นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มย่อยที่ตรวจสอบแก้ไขสมบูรณ์ ไปใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ช่วงที่ 1 ศึกษาปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียนและสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อการป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ใช้แบบสอบถามระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งและแบบสอบถามสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
 2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
 3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล
- ช่วงที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
 2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
 3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและ
- ยกร่างเป็นประเด็นคำถาม

ช่วงที่ 3 การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ถึง ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อสนทนากลุ่มย่อย ในการตรวจสอบแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

2. ส่งหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมสนทนากลุ่มย่อย ในการตรวจสอบ แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

3. นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มให้กับผู้ดำเนินรายการ ทำการสนทนากลุ่มย่อย เพื่อหาความเหมาะสมของแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
 - 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

1.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดไว้ดังนี้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และอัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545, น.173)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในระดับ น้อยที่สุด

1.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับประเภทและแนวทางการป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วนำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มย่อย(Focus Group Discussion) โดยการสรุปและสังเคราะห์ข้อมูล ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้นำเสนอเพิ่มเติมเพื่อหาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมนักเรียนแก่นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมนักเรียนแก่นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมนักเรียนแก่นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
3. ผลการพัฒนาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมนักเรียนแก่นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมนักเรียนแก่นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมนักเรียนแก่นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	100	40.00
หญิง	150	60.00
รวม	250	100.00

ตารางที่ 1 ต่อ

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ		
12 ปี	10	4.00
13 ปี	69	27.60
14 ปี	74	29.60
15 ปี	83	33.20
16 ปี	14	5.60
รวม	250	100.00
3. ระดับชั้นเรียน		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	79	31.60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	74	29.60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	97	38.80
รวม	250	100.00
4. การพักอาศัยอยู่กับใคร		
อาศัยอยู่กับพ่อแม่	132	52.80
อาศัยอยู่พ่อ	25	10.00
อาศัยอยู่แม่	52	20.80
อาศัยอยู่กับญาติ (เช่น ปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้า อา)	41	16.40
รวม	250	100.00

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60 อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.20 อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.80 พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 52.80

2. ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้ง	N = 250			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านร่างกาย	1.20	1.43	น้อยที่สุด	1
2. ด้านวาจา	1.25	1.49	น้อย	2
3. ด้านสังคม	0.69	1.22	น้อยที่สุด	3
4. ด้านโลกไซเบอร์	0.50	1.08	น้อยที่สุด	4
รวม	0.91	1.31	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์
เขต 2 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง
ของนักเรียน ที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านวาจา ($\bar{X} = 1.25$) รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย
($\bar{X} = 1.20$) และด้านสังคม ($\bar{X} = 0.69$) แต่เนื่องจากค่า S.D. ที่มีค่ามากกว่า 1.00 ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะว่า นักเรียนที่ถูกกลั่นแกล้งมักจะถูกกลั่นแกล้งของเป็นประจำ แต่คนที่ไม่เคยถูกกลั่นแกล้ง
ก็จะไม่ถูกกลั่นแกล้ง

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน
ด้านร่างกาย ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านร่างกาย

พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้งด้านร่างกาย	N = 250			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. ถูกตบศีรษะ	2.12	1.58	น้อย	1
2. ถูกเท้าเตะ	1.40	1.52	น้อย	4
3. ถูกตีด้วยมือเปล่า	1.63	1.56	น้อย	2
4. ถูกตีด้วยอุปกรณ์ เช่น ไม้ แผ่นฟิวเจอร์บอร์ด กระดาษ	0.89	1.30	น้อยที่สุด	9
5. ถูกชกแขน	1.52	1.63	น้อย	3
6. ถูกเตะขาเวลาเดิน	1.26	1.48	น้อยที่สุด	6
7. ถูกแย่งของหรือเงิน	0.92	1.40	น้อยที่สุด	7
8. ถูกเตะกัน	1.31	1.56	น้อย	5
9. ถูกขว้างสิ่งของใส่	0.91	1.34	น้อยที่สุด	8
10. ถูกรัดคอ	0.76	1.30	น้อยที่สุด	10
11. อื่นๆ (เช่น ถูกดึงผม ถูกดึงกางเกง)	0.43	1.09	น้อยที่สุด	11
รวมเฉลี่ย	1.20	1.43	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์
เขต 2 ด้านร่างกาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.20$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พฤติกรรม
การกลั่นแกล้ง ที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 1 ถูกตบศีรษะ ($\bar{X} = 2.12$) รองลงมา ได้แก่
ข้อที่ 3 ถูกตบศีรษะ ($\bar{X} = 1.63$) และข้อ 5 ถูกชกแขน ($\bar{X} = 1.52$)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน
ด้านวาจา ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านวาจา

พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้งด้านวาจา	N = 250			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. พุดล้อเลียนชื่อพ่อแม่	1.96	1.69	น้อย	2
2. พุดล้อเลียนปมด้อย	1.17	1.47	น้อยที่สุด	6
3. พุดข่มขู่	0.80	1.32	น้อยที่สุด	8
4. พุดดูถูก	1.21	1.57	น้อย	5
5. พุดล่วงละเมิดทางเพศ	0.62	1.14	น้อยที่สุด	9
6. พุดส่อเสียด	0.80	1.32	น้อยที่สุด	8
7. พุดหยาบคาย	2.15	1.79	น้อย	1
8. พุดใส่ร้าย	1.14	1.48	น้อยที่สุด	7
9. พุดกวนเวลาทำงาน	1.86	1.77	น้อย	3
10. พุดนินทาลับหลัง	1.54	1.72	น้อย	4
11. อื่นๆ (เช่น พุดโกหก)	0.51	1.09	น้อยที่สุด	10
รวมเฉลี่ย	1.25	1.49	น้อย	

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์
เขต 2 ด้านวาจา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} 1.25) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง
ที่มีปัญหา เป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 7 พุดหยาบคาย (\bar{X} = 2.15) รองลงมา ได้แก่ข้อที่ 1
พุดล้อเลียนชื่อพ่อแม่ (\bar{X} = 1.96) และข้อ 9 พุดกวนเวลาทำงาน (\bar{X} = 1.86)

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน
ด้านสังคม ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านสังคม

พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้งด้านสังคม	N = 250			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. ถูกกดดันให้ออกจากกลุ่ม	0.72	1.24	น้อยที่สุด	5
2. กีดกันไม่ให้ใครเข้าใกล้	0.71	1.28	น้อยที่สุด	7
3. ถูกกีดกันไม่ให้เข้ากลุ่ม	0.72	1.30	น้อยที่สุด	6
4. ถูกกีดกันไม่ให้มีเพื่อน	0.74	1.31	น้อยที่สุด	4
5. ถูกนำอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา สมุด ดินสอ ไปซ่อน	1.00	1.41	น้อยที่สุด	1
6. ถูกนำกระเป๋านักเรียนไปซ่อน	0.86	1.38	น้อยที่สุด	2
7. ถูกนำรองเท้าไปซ่อน	0.83	1.37	น้อยที่สุด	3
8. ถูกสาดน้ำใส่ในห้องน้ำ	0.56	1.07	น้อยที่สุด	8
9. ถูกกดขี่ข่มเหง	0.52	1.08	น้อยที่สุด	9
10. อื่นๆ (เช่น ถูกบังคับให้ทำตาม)	0.26	0.75	น้อยที่สุด	10
รวมเฉลี่ย	0.69	1.22	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์
เขต 2 ด้านสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.69$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พฤติกรรม
การกลั่นแกล้งที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 5 ถูกนำอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา สมุด
ดินสอ ไปซ่อน ($\bar{X} = 1.00$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 6 ถูกนำกระเป๋านักเรียนไปซ่อน ($\bar{X} = 0.86$)
และข้อ 7 ถูกนำรองเท้าไปซ่อน ($\bar{X} = 0.83$)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน
ด้านโลกไซเบอร์ ดังแสดงใน ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านโลกไซเบอร์

พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้งด้านโลกไซเบอร์	N = 250			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. โปสต์ด่าทอ	0.71	1.29	น้อยที่สุด	2
2. ถูกคุกคามทางเพศแบบออนไลน์	0.42	1.02	น้อยที่สุด	8
3. ถูกโพสต์ข้อความหยาบคาย ให้ร้ายผู้อื่น	0.56	1.23	น้อยที่สุด	3
4. ถูกโพสต์รูปภาพของอาจารย์	0.37	0.91	น้อยที่สุด	10
5. ถูกแชร์ รูปภาพ ข้อความที่ไม่เหมาะสม	0.45	1.06	น้อยที่สุด	7
6. ถูกโพสต์ประจานให้เสียหาย	0.40	0.94	น้อยที่สุด	9
7. ถูกสร้างข่าวลือให้เสียหาย	0.50	1.12	น้อยที่สุด	5
8. ถูกแหยกบัญชีผู้ใช้งาน	0.48	1.08	น้อยที่สุด	6
9. ถูกแสดงความคิดเห็นไม่สร้างสรรค์	0.52	1.11	น้อยที่สุด	4
10. ถูกส่งข้อความก่อกวน	0.82	1.46	น้อยที่สุด	1
11. อื่นๆ (เช่น นำข้อมูลเท็จออกมาเผยแพร่)	0.22	0.67	น้อยที่สุด	11
รวมเฉลี่ย	0.50	1.08	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้านโลกไซเบอร์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 10 ถูกส่งข้อความก่อกวน ($\bar{X} = 0.82$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 1 โปสต์ด่าทอ ($\bar{X} = 0.71$) และข้อ 3 ถูกโพสต์ข้อความหยาบคาย ให้ร้ายผู้อื่น ($\bar{X} = 0.56$)

**ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุดรดิตถ์ เขต 2**

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์
เขต 2 ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	57	45.60
หญิง	68	54.40
รวม	125	100.00
2. อายุ		
20-30 ปี	42	33.60
31-40 ปี	44	35.20
41-50 ปี	24	19.20
51-60 ปี	13	10.40
60 ปีขึ้นไป	2	1.60
รวม	125	100.00
3. สถานภาพ		
ผู้บริหารสถานศึกษา	25	20.00
ครูที่ปรึกษา	25	20.00
ครูฝ่ายปกครอง	25	20.00
ครูฝ่ายวิชาการ	25	20.00
ครูฝ่ายแนะแนว	25	20.00

ตารางที่ 7 (ต่อ)	จุลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	รวม	125	100.00
4. การศึกษา			
	ปริญญาตรี	82	65.60
	ปริญญาโท	42	33.60
	ปริญญาเอก	1	0.80
	รวม	125	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่าโดยภาพรวม บุคลากรทางการศึกษา เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.40 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.20 มีสถานภาพเป็น ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครอง ครูฝ่ายวิชาการ และครูแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 20.00 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 65.60

2. ผลการวิเคราะห์ประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษา

ประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านวาจา	69	55.20
2. ด้านร่างกาย	38	30.40
3. ด้านสังคม	12	9.60
4. ด้านโลกไซเบอร์	6	4.80
รวม	125	100.00

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านวาจา คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมา ได้แก่ ด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 30.40 ด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 9.60 และ ด้านโลกไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางการป้องกันปัญหาพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงแนวทางการป้องกันปัญหาพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

แนวทางการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. การอบรมเกี่ยวกับพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกัน	28	22.40
2. การให้คำปรึกษา	23	18.40
3. การทำกิจกรรมร่วมกัน	22	17.60
4. การว่ากล่าวตักเตือน คัดโทษ	20	16.00
5. การปรับทัศนคติ	12	9.60
6. การปลูกจิตสำนึก	5	4.00
รวม	110	88.00

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า แนวทางการป้องกันพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เป็นอันดับแรกได้แก่ การอบรมเกี่ยวกับพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 22.40 รองลงมาได้แก่ การให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.40 และการทำกิจกรรมร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 17.60

4. ผลการวิเคราะห์ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง
ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2

ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. พฤติกรรมการกลั่นแกล้งลดลง	62	49.60
2. มีความสามัคคี	31	24.80
3. การให้เกียรติซึ่งกันและกัน	17	13.60
4. ไม่ระบุนุ	15	12.00
รวม	125	100.00

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม
เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน เป็นอันดับแรก ได้แก่ พฤติกรรม
การกลั่นแกล้งลดลง คิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาได้แก่ มีความสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 24.80 และ
การให้เกียรติซึ่งกันและกัน คิดเป็นร้อยละ 13.60 ตามลำดับ

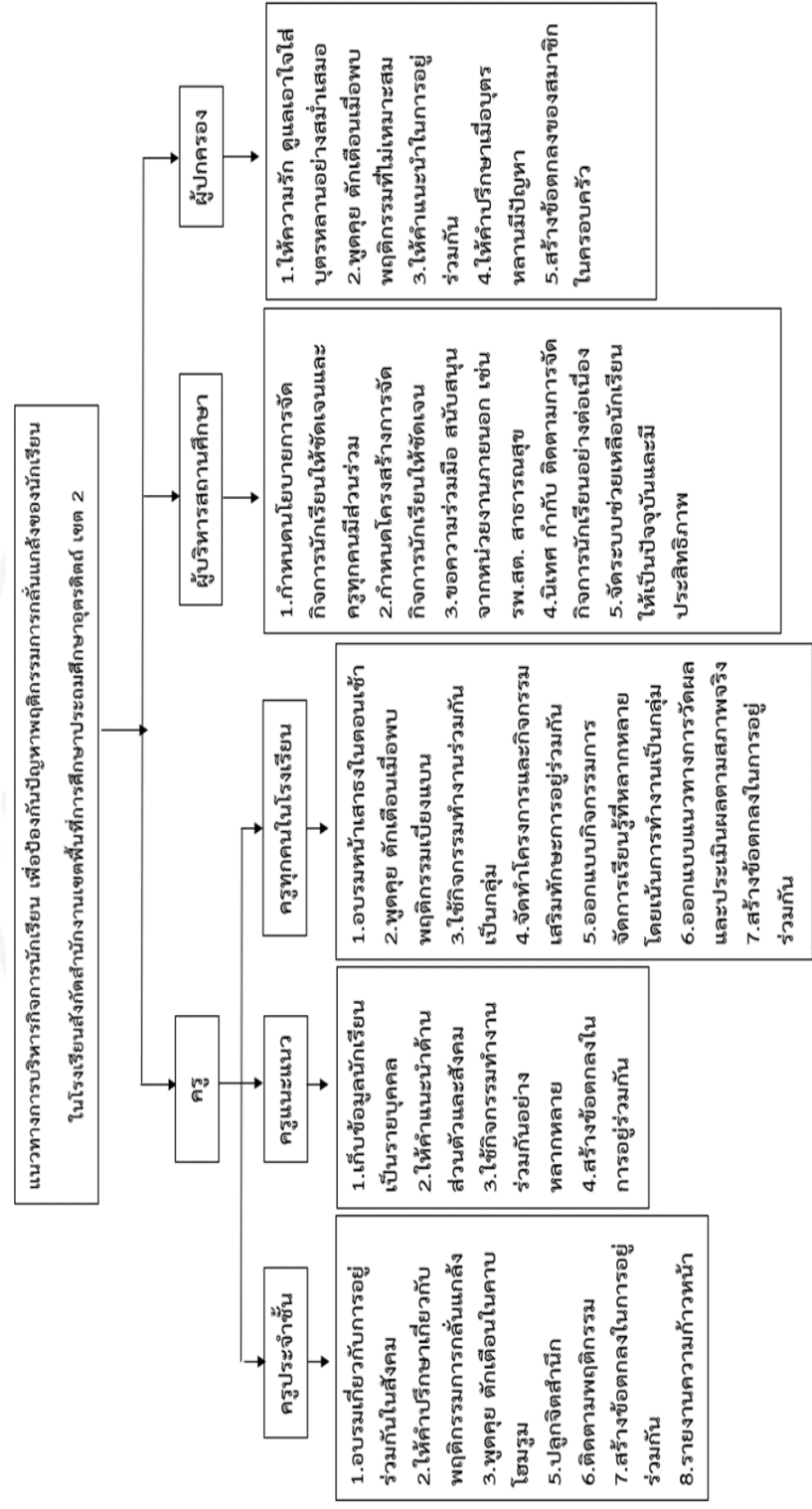
**ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม
การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุดรดิตถ์ เขต 2 โดยการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion)**

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน
จากบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 125 คน มาয়กร่างเป็นแนวทาง เพื่อตรวจสอบแนวทางการบริหาร
กิจการนักเรียน เพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ได้แสดงความคิดเห็น
เพื่อตรวจสอบแนวทางการบริหารจัดการกิจการนักเรียน ผลการสนทนากลุ่มย่อย เป็นดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน ดังนี้
 - 1.1 กำหนดนโยบายการจัดการกิจการนักเรียนให้ชัดเจนและครูทุกคนมีส่วนร่วม
 - 1.2 กำหนดโครงสร้างการจัดการกิจการนักเรียนให้ชัดเจน
 - 1.3 ขอความร่วมมือ สนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น รพ.สต. สาธารณสุข

- 1.4 นิเทศ กำกับ ติดตามการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 1.5 จัดระบบช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและมีประสิทธิภาพ
2. ครูประจำชั้น ควรมีแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน ดังนี้
 - 2.1 อบรมเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคม
 - 2.2 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรกลั่นแกล้ง
 - 2.3 พูดคุย ตักเตือนในคาบโฮมรูม
 - 2.4 ปลุกจิตสำนึก
 - 2.5 ติดตามพฤติกรรม
 - 2.6 สร้างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน
 - 2.7 รายงานความก้าวหน้า
3. ครูแนะแนว ควรมีแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน ดังนี้
 - 3.1 เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 3.2 ให้คำแนะนำด้านส่วนตัวและสังคม
 - 3.3 ใช้กิจกรรมทำงานร่วมกันอย่างหลากหลาย
 - 3.4 สร้างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน
4. ครูทุกคนในโรงเรียน ควรมีแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน ดังนี้
 - 4.1 อบรมหน้าเสาธงในตอนเช้า
 - 4.2 พูดคุย ตักเตือนเมื่อพบพฤติกรรมเบี่ยงเบน
 - 4.3 ใช้กิจกรรมทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
 - 4.4 จัดทำโครงการและกิจกรรมเสริมทักษะการอยู่ร่วมกัน
 - 4.5 ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม
 - 4.6 ออกแบบแนวทางการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง
 - 4.7 สร้างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน
5. ผู้ปกครอง ควรมีแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน ดังนี้
 - 5.1 ให้ความรัก ดูแลเอาใจใส่ บุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ
 - 5.2 พูดคุย ตักเตือนเมื่อพบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
 - 5.3 ให้คำแนะนำในการอยู่ร่วมกัน
 - 5.4 ให้คำปรึกษาเมื่อบุตรหลานมีปัญหา
 - 5.5 สร้างข้อตกลงของสมาชิกในครอบครัว

จากข้อมูลดังกล่าววิจัยสรุปเป็นแนวทางการบริหารจัดการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาการก่อกวนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ได้ดังนี้

ภาพที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย วิธีการศึกษาค้นคว้า ผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 78 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 25 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักเรียน จำนวน 250 คน บุคลากรทาง จำนวน 125 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แบบสอบถามระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
2. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

3. แบบบันทึกการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อตรวจสอบแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิธีการทางสถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เป็นดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60 อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.20 อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.80 พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 52.80

1.2 ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2 พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านวาจา รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย และด้านสังคม

1.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านร่างกาย พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านร่างกาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 1 ถูกตบศีรษะ รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 3 ถูกตบศีรษะ และข้อ 5 ถูกชกแขน

1.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านวาจา พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านวาจา อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีปัญหา

เป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 7 พุดหยาบคาย รองลงมา ได้แก่ข้อที่ 1 พุดลื้อเลียนชื่อพ่อแม่ และข้อ 9 พุดกวนเวลาทำงาน

1.5 ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านสังคม พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 5 ให้นำอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา สมุด ดินสอ ไปซ่อน รองลงมา ได้แก่ข้อที่ 6 ให้นำกระเป๋านักเรียนไปซ่อน และข้อ 7 ให้นำรองเท้าไปซ่อน

1.6 ผลการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านโลกไซเบอร์ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านโลกไซเบอร์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 10 ुकส่งข้อความก่อกวน รองลงมา ได้แก่ข้อที่ 1 โปสต์คำทอ และข้อ 3 ुकโปสต์ข้อความหยาบคายให้ร้ายผู้อื่น

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เป็นดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษา พบว่า พบว่าโดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.40 มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.20 มีสถานภาพเป็น ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครอง ครูฝ่ายวิชาการ และครูแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 20.00 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 65.60

2.2 ผลการวิเคราะห์ประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 พบว่า ประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน อันดับแรก ได้แก่ ด้านวาจา คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมา ได้แก่ ด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 30.40 ด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 9.60 และ ด้านโลกไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 4.80

2.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 พบว่า แนวทางการป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เป็นอันดับแรก ได้แก่ การอบรมเกี่ยวกับพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 22.40 รองลงมาได้แก่ การให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.40 และการทำกิจกรรมร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 17.60

2.4 ผลการวิเคราะห์ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 พบว่า

ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน เป็นอันดับแรก ได้แก่ พฤติกรรมการกลั่นแกล้งลดลง คิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาได้แก่ มีความสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 24.80 และการให้เกียรติซึ่งกันและกัน คิดเป็นร้อยละ 13.60 ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เป็นดังนี้

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

- 3.1.1 กำหนดนโยบายการจัดการกิจการนักเรียน ให้ชัดเจนและครูทุกคนมีส่วนร่วม
- 3.1.2 กำหนดโครงสร้างการจัดการกิจการนักเรียนให้ชัดเจน
- 3.1.3 ขอความร่วมมือ สนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น รพ.สต. สาธารณสุข
- 3.1.4 นิเทศ กำกับ ติดตามการจัดการกิจการนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 3.1.5 จัดระบบช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและมีประสิทธิภาพ

3.2 ครู

3.2.1 ครูประจำชั้น

- 3.2.1.1 อบรมเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคม
- 3.2.1.2 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง
- 3.2.1.3 พุดคุย ตักเตือนในคาบโฮมรูม
- 3.2.1.4 ปลูกจิตสำนึก
- 3.2.1.5 ติดตามพฤติกรรม
- 3.2.1.6 สร้างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน
- 3.2.1.7 รายงานความก้าวหน้า

3.2.2 ครูแนะแนว

- 3.2.2.1 เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 3.2.2.2 ให้คำแนะนำด้านส่วนตัวและสังคม
- 3.2.2.3 ใช้กิจกรรมทำงานร่วมกันอย่างหลากหลาย
- 3.2.2.4 สร้างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน

3.2.3 ครูทุกคนในโรงเรียน

- 3.2.3.1 อบรมหน้าเสาธงในตอนเช้า
- 3.2.3.2 พุดคุย ตักเตือนเมื่อพบพฤติกรรมเบี่ยงเบน
- 3.2.3.3 ใช้กิจกรรมทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
- 3.2.3.4 จัดทำโครงการและกิจกรรมเสริมทักษะการอยู่ร่วมกัน

3.2.3.5 ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม

3.2.3.6 ออกแบบแนวทางการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง

3.2.3.7 สร้างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน

3.3 ผู้ปกครอง

3.3.1 ให้ความรัก ดูแลเอาใจใส่ บุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ

3.3.2 พุดคุย ตักเตือนเมื่อพบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3.3.3 ให้คำแนะนำในการอยู่ร่วมกัน

3.3.4 ให้คำปรึกษาเมื่อบุตรหลานมีปัญหา

3.3.5 สร้างข้อตกลงของสมาชิกในครอบครัว

อภิปรายผลการวิจัย

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 มีประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมมีระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวาจา มีความรุนแรงมากกว่าทุกด้าน รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสังคมและด้านโลกไซเบอร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการการศึกษาของ พรพรรณ ทองทองศักดิ์ (2560) ได้ศึกษาพฤติกรรมการถูกรังแกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเขตหนองแวง สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการถูกรังแกทางด้านวาจาพบมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการถูกรังแกทางร่างกาย พฤติกรรมถูกรังแกทางสังคม และพฤติกรรมถูกรังแกทางโลกไซเบอร์ ผลการวิเคราะห์แต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

1.1 ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านวาจา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.25$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีความรุนแรงมาก ได้แก่ พุดหยาบคาย รองลงมา พุดล่วงละเมิดทางพุดล้อเลียนชื่อพ่อแม่ และ พุดกวนเวลาทำงาน ตามลำดับ และสอดคล้องกับการศึกษาของพรพรรณ ทองทองศักดิ์ (2560) ได้ศึกษาพฤติกรรมการถูกรังแกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเขตหนองแวง สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบพฤติกรรมถูกรังแก

ที่พบมากที่สุดคือ การพูดล้อชื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครอง รองลงมาคือ การใช้คำพูดหยาบคายหรือใช้คำพูดที่รุนแรงที่ทำให้รู้สึกไม่ชอบ และการต่อย ต๊ะ ตี หรือผลัก

1.2 ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านร่างกาย พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.20$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีความรุนแรงมาก ได้แก่ ถูกตบศีรษะ รองลงมา ได้แก่ ถูกตีด้วยมือเปล่า และ ถูกชกแขน ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับ กรกช ไชยวงศ์ (2559) ได้ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการกลั่นแกล้งในชั้นเรียนต่อตัวของนักเรียนที่เป็นผู้ถูกระทำ ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการถูกกลั่นแกล้งในชั้นเรียนนั้นมีสาเหตุการถูกกลั่นแกล้งทั้งหมด 5 วิธีการคือ กลั่นแกล้งทางร่างกาย ต่อย ตี ดึงผม ตบหัว ชัดขาเวลาเดิน เอาของปาใส่ ดึงเก้าอี้ออกขณะลงนั่ง การกลั่นแกล้งทางวาจา ล้อชื่อพ่อแม่ ด่าในทางที่ไม่ดี นินทาว่าร้ายในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง พูดคำหยาบ ตั้งใจส่งเสียงดังรบกวนการเรียนรู้อื่น สื่อบุคคลอื่นไม่ให้คบหา ล้อปมด้อย การกลั่นแกล้งทางศีลธรรม นำอุปกรณ์การเรียนไปซ่อน ขโมยของ การกลั่นแกล้งทางเพศ ดึงกางเกง เปิดกระโปรง แอบดูเพื่อนเข้าห้องน้ำ การกลั่นแกล้งทางจิตใจ กีดกัน ทำให้ตกใจ ถูกเหยียดหยาม นำสิ่งแปลกปลอมสัตว์ที่กลัวใส่ลงในอาหาร การกลั่นแกล้งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียน ได้แก่ ผลกระทบทางด้านร่างกาย ด้านการเรียน และด้านอารมณ์ รวมถึงด้านการทำกิจกรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านเวลาสมองได้รับผลกระทบ ด้านความรู้สึก ด้านภาพลักษณ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความมั่นใจ ด้านความทรงจำที่ลบเลือนไม่ได้ ด้านการทำงานเป็นกลุ่ม ด้านสมาธิในการเรียน

1.3 ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านสังคม พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.69$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีความรุนแรงมาก ได้แก่ ถูกนำอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา สมุด ดินสอไปซ่อน รองลงมา ถูกนำกระเป๋านักเรียนไปซ่อน และ ถูกนำรองเท้าไปซ่อนตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ กรกช ไชยวงศ์ (2559) ได้ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการกลั่นแกล้งในชั้นเรียนต่อตัวของนักเรียนที่เป็นผู้ถูกระทำ ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการถูกกลั่นแกล้ง ในชั้นเรียนนั้นมีสาเหตุการถูกกลั่นแกล้งทั้งหมด 5 วิธีการคือ กลั่นแกล้งทางร่างกาย ต่อย ตี ดึงผม ตบหัว ชัดขาเวลาเดิน เอาของปาใส่ ดึงเก้าอี้ออกขณะลงนั่ง การกลั่นแกล้งทางวาจา ล้อชื่อพ่อแม่ ด่าในทางที่ไม่ดี นินทาว่าร้ายในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง พูดคำหยาบ ตั้งใจส่งเสียงดังรบกวนการเรียนรู้อื่น สื่อบุคคลอื่นไม่ให้คบหา ล้อปมด้อย การกลั่นแกล้งทางศีลธรรม นำอุปกรณ์การเรียนไปซ่อน ขโมยของ การกลั่นแกล้งทางเพศ ดึงกางเกง เปิดกระโปรง แอบดูเพื่อนเข้าห้องน้ำ การกลั่นแกล้งทางจิตใจ กีดกัน ทำให้ตกใจ ถูกเหยียดหยาม นำสิ่งแปลกปลอมสัตว์ที่กลัวใส่ลงในอาหาร การกลั่นแกล้งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียน ได้แก่ ผลกระทบทางด้านร่างกาย ด้านการเรียน และด้านอารมณ์ รวมถึงด้านการทำกิจกรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านเวลาสมองได้รับผลกระทบ ด้านความรู้สึก ด้านภาพลักษณ์

ด้านบุคลิกภาพ ด้านความมั่นใจ ด้านความทรงจำที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ด้านการทำงานเป็นกลุ่ม ด้านสมาธิในการเรียน

1.4 ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ด้านโลกไซเบอร์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีความรุนแรงมาก ได้แก่ ถูกส่งข้อความก่อกวน รองลงมา ได้แก่ โปสต์คำทอ และถูกโปสต์ข้อความหยาบคาย ให้ร้ายผู้อื่น ตามลำดับ ทั้งนี้การกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์ เป็นพฤติกรรมที่ทั้งสองฝ่ายไม่พบเจอหน้ากันโดยผ่านตัวอักษรหรือตัวหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับ สุริยา ช้องเสนาะ (2561, น.13) กล่าวว่า การกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์ เป็นประเด็นที่กำลังขยายใหญ่ขึ้น ในกลุ่มคนอายุน้อยและยังขยายวงกว้างมากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีทำให้พวกเขาารู้สึกไร้ตัวตน มีเกราะกำบังและห่างเหินจากสถานการณ์จริง ผลคือการกลั่นแกล้งทางออนไลน์มักจะมีโทษร้ายสำหรับเหยื่อแล้วจะรู้สึกเหมือนถูกคุกคามไม่รู้จบสิ้น ตัวอย่างของการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ มีทั้งการโปสต์รูปที่ทำให้เกิดความเสียหาย การข่มขู่ทางออนไลน์และการส่งอีเมลหรือข้อความที่ทำให้เกิดความเสียหาย

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรม การกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน พบว่า ประเภทพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านวาจา รองลงมา ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสังคมและ ด้านโลกไซเบอร์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ สุริยา ช้องเสนาะ, (2561, น.13) กล่าวว่า การกลั่นแกล้งโดยคำพูดหรือวาจา เป็นการกลั่นแกล้งที่มีผลกระทบร้ายแรง ทำให้เกิดบาดแผลลึกในใจ การกลั่นแกล้งด้วยคำพูดอาจตรวจพบได้ยากมาก ผู้กระทำมักใจมดีเหยื่อ เมื่อผู้ใหญ่ไม่อยู่แถวนั้น ผลคือ เป็นการพูดต่อกันมาแบบปากต่อปากและยิ่งไปกว่านั้น ผู้ใหญ่หลายคนก็รู้สึกว่ สิ่งที่ได้กพูดมักไม่ค่อยมีความสำคัญ พวกเขาจึงมักลงเอยโดยการบอกให้เหยื่อของการ ถูกรังแกว่า ช่างมัน

2.2 ผลการวิเคราะห์แนวทางการป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน พบว่า แนวทางการป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ได้แก่ การอบรมเกี่ยวกับพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกัน รองลงมา ได้แก่ การให้คำปรึกษาและการทำกิจกรรมร่วมกัน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องการแนวคิดของ สมพิศ โห้งาม (2550, น.77) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานกิจการ นักเรียนว่า การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่สถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโดยตรงที่นอกจากจะต้องรับผิดชอบดูแลแล้ว

ยังจำเป็นต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในหลักกระบวนการบริหาร ต่างๆ และนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินกลวิธีต่างๆ ในการบริหารงานกิจการนักเรียนให้ ล่วงไปด้วยดี ด้วยการปฏิบัติตามขั้นตอนบางประการอย่างชัดเจนและรัดกุม ได้แก่

1. ชี้แจงทำความเข้าใจกับครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่/พนักงาน ซึ่งประกอบเป็นฝ่ายต่างๆ ของสถานศึกษา ให้เข้าใจในนโยบายของสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน วิธีการดำเนินงานวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของงานกิจการนักเรียน

2. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ตลอดจนชุมชน ให้ตระหนักและเข้าใจในงานกิจการนักเรียน พร้อมกับขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ให้ยอมรับในความสำคัญและความจำเป็นของงานกิจการนักเรียน

3. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในงานกิจการนักเรียน โดยอาจกำหนดให้ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา เช่น ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยผู้จัดการ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดูแลงานกิจการนักเรียนโดยตรง

4. กำหนดแผนงานกิจการนักเรียนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ซึ่งมุ่งเน้นให้พัฒนาชีวิตที่ดี เก่ง และมีความสุข ด้วยการให้กำหนดแผนงานหรือโครงการส่งเสริมคุณประโยชน์ให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ เพื่อให้นักเรียนสามารถเสริมสร้างภูมิปัญญาของตนเองได้

5. จัดให้มีการอบรม หรือประชุมสัมมนา เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนแก่คณะครูอาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จะเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจใน ขอบข่ายของงานกิจการนักเรียนให้สอดคล้องและตรงกันเพื่อจะได้ร่วมมือประสานงานกัน ได้ถูกต้องตามสายงาน ซึ่งจะช่วยให้การบริหารกิจการนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. อำนวยความสะดวกให้แก่ฝ่ายกิจการนักเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งนอกจากจะสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว ผู้บริหารยังต้องดูแลจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายกิจการนักเรียนได้ปฏิบัติงานอีกด้วย

7. ควบคุมการดำเนินงานกิจการนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายและโครงการที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งติดตามประเมินผลงานเป็นระยะ ๆ

2.3 ผลการวิเคราะห์ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน พบว่า ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการกลั่นแกล้งลดลง รองลงมาได้แก่ มีความสามัคคี และการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะ กิจการนักเรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อย่างรอบด้านตามศักยภาพ สามารถเลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ

ภัทรวดี แตรสังข์ (2556, น.6) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง งานกิจการที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาตัวผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และนักเรียนว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียนและส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ตามความสนใจ และความถนัดของนักเรียน โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนและยังสอดคล้องกับมาลี เกศนารธร (2556, น.27) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยตรง นอกเหนือจากการเรียนการสอน ตามปกติที่เน้นส่งเสริมการเรียนการสอนครอบคลุม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการบริการแนะแนว การรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน และการบริการอื่น ๆ ที่จัดให้แก่ให้นักเรียนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีพฤติกรรมที่ดีงามมีระเบียบวินัยในตนเอง อันส่งผลอันดีงาม มีระเบียบวินัยในตนเองทำให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียนการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป โรงเรียนต้องจัดให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียน ได้พัฒนาทั้งด้านร่างกายอารมณ์ สังคม และ สติปัญญา

3. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 โดยการได้คำตอบจากกลุ่มตัวอย่างแล้วมาตรวจสอบแนวทางการบริการกิจการนักเรียน จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน สรุปได้ว่าแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียนโดยได้รับความร่วมมือจากบุคลากร 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะ บุคลากรทั้ง 3 ฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ ในการช่วยเหลือนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประมวล วิลาจันท์ (2555,) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันและแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าโดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบย่อยดังนี้ 1. คณะกรรมการกิจการนักเรียนนักศึกษา จำนวน 11 คน 2. ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยคือ 2.1 งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา 2.2 งานพัฒนานักเรียนนักศึกษา 2.3 งานบริการและสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา 2.4 งานแนะแนวนักเรียนนักศึกษา 2.5 งานศิษย์เก่าสัมพันธ์ 3. กระบวนการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยคือ 3.1 การวางแผน 3.2 การจัดองค์กร 3.3 การดำเนินงาน 3.4 การติดตามประเมินผล 3.5 การปรับปรุงพัฒนา และ 3. รูปแบบได้ผ่านการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา

ของสถาบันการอาชีวศึกษา มีผลประเมินอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับ สมพร โพธิ์กำเนิด (2558, น.98) ได้ถึงศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าด้านที่ 1 การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนพบว่า สถานศึกษามีปัญหาในการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางในการปฏิบัติตามกลยุทธ์การบริหารกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา สถานศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านที่ 2 การบริหารงานด้านครูที่ปรึกษางานกิจกรรมนักเรียน มีปัญหาในเรื่องกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมและสถานศึกษามีปัญหาส่วนร่วมดำเนินการเพื่อกำหนดหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารควรมีการกำหนดนโยบาย ผู้ดูแล ผู้รับผิดชอบ กิจกรรมนักเรียนให้มีความชัดเจน
2. โรงเรียนควรสื่อสารกับผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียนให้เปิดเผยความจริงในทุกๆ ด้าน โดยการชี้แจงให้เห็นถึงข้อดีของการเปิดเผยข้อมูลนักเรียนที่แท้จริงว่ามีประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ตรงตามสภาพความต้องการหรือสภาพปัญหาของนักเรียน
3. โรงเรียนควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองให้มีส่วนดูแลนักเรียนที่เสี่ยงและคอยช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา
4. โรงเรียนควรประสานงานกับผู้ปกครองและชุมชนในการสร้างความร่วมมือในลักษณะเครือข่ายการทำงาน
5. โรงเรียนควรกำหนดมาตรการป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งให้มีความชัดเจน และมีการปฏิบัติตามมาตรการอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งในทุกๆระดับการศึกษา เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งจะได้ทราบถึงความแตกต่างของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งและแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง

บรรณานุกรม

- กรกช ไชยวงศ์. (2559). การกลั่นแกล้งในชั้นเรียน ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้. โรงเรียนปรินทร์สร้อยแยลส์ วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่.
- กรมสุขภาพจิต. (2563). ห่วง!! พฤติกรรม "บูลลี่" เด็กไทยติดอันดับ 2 ของโลก เกือบครึ่งคิดตอบโต้เอาคืน. สืบค้น 12 สิงหาคม 2563 จาก <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30148>
- กำไลทอง จันทน์ไทยศรี. (2553). การศึกษาการบริหารงานด้านกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (กลุ่มกรุงเทพตะวันออก). วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร. (2557). กลยุทธ์การบริหารงานกิจการนักเรียนด้านการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนประจำยุคใหม่ ตามมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, คมสันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์. (2562). การกลั่นแกล้งรังแก และ Cyberbullying. สืบค้น 15 กันยายน 2563 <https://www.prachachat.net/rama-health/news-385860>
- จันจิรา แก้วหาญ. (2557). การศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จันทรโท จันทรพิมพ์. (2553). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนางานกิจการนักเรียน โรงเรียนบ้านโคกขามเลียน สังกัดสำนักงานเขตการศึกษา มุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร,
- ชุตินาถ ศักรินทร์กุล และ อลิสา วัชรสินธุ์. (2557). ความชุกของการข่มเหงรังแกและปัจจัยด้านจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเด็กมัธยมต้นเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 59(3), 221-230.
- ณะภา ลีพรหม. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กรณีกิจกรรมชุมนุม, กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี-ยุวกาชาดและกิจกรรมสถานักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐกานต์ จันทรศิริพุทธ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการรังแกในพื้นที่ไซเบอร์กับการเผชิญปัญหาของเหยื่อ: อิทธิพลส่งผ่านของการประเมินทางปัญญาโดยมีความเป็นนิรนามของ

- ผู้กระทำเป็นตัวแปรกำกับ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรุงเทพฯ.
- ดวงแก้ว จันทรสุต. (2554). การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคาทอลิกสังกัดฝ่ายการศึกษาอัคร
สังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- นาราชนง กงทองกลาง. (2561). ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนโนนสูงศรีธานี สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ปณิธิฤกษ์ เลิศล้ำ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกิจการนักเรียนกับคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ประมวล วิลาจันท์. (2555). การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการ
อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ปองกมล สุรัตน์. (2561). สาเหตุและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการรังแกผ่านโลกไซเบอร์: กรณีศึกษา
เยาวชนไทยผู้ถูกรังแก. วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 4(1), 260-273.
- พรพรรณ ทองทองศักดิ์. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการถูกรังแกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเขตหนองแขม สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
กรุงเทพมหานคร (หัวหมาก).
- ภัทรวดี แตรสังข์. (2556). การนำเสนอแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- มาลี เกศนาธร. (2556). การบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธของบุคลากรทาง
การศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มูลนิธิยุวพัฒน์. (2562). การกลั่นแกล้ง (Bullying) ความรุนแรงในสังคม. สืบค้น 19 สิงหาคม 2563
จาก <https://www.yuvabadhanafoundation.org/th/>
- ฤทัยชนนี สิทธิชัยและธันยากร ตุดเกื้อ. (2560). พฤติกรรมการรังแกบนโลกไซเบอร์ของเยาวชนในสาม
จังหวัดชายแดนใต้. *Cyberbullying Behavior among Youth in the Three Southern
Border Provinces, Thailand*. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). ระเบียบวิธีการวิจัย. ม.ป.พ.
- วรารณณ์ บุญตอก. (2559). สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยบูรพา.

วินัดดา ปิยะศิลป์ โขจิตา ภาวสุทธิไพศิฐุ และวิมลวรรณ ปัญญาอ่อน. (2563). การรังแกในเด็กและวัยรุ่น. สืบค้น 15 กันยายน 2563 จาก <http://www.thaipediatrics.org/Media/media-20200127111610.pdf>

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์. (2555). การบริหารงานกิจการนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. (2561). แนวทางการดูแลวัยรุ่นที่มีภาวะซึมเศร้า [Clinical Practice Guideline for adolescents with depression]. บริษัท ปิยอนด์ พับลิชชิง จำกัด: กรุงเทพฯ

สมพร โพธิ์กำเนิด. (2558). การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

สมพิศ ไหมงาม. (2550). การจัดการและการบริหารงานกิจการนักเรียน ตำราวิชาการการศึกษาและอุดมศึกษา: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุณีย์ กัลยะจิตร. (2561). รูปแบบและแนวทางการป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุรียา ช้องเสนาะ. (2561). ปัญหาการรังแกกัน (Bullying) ในสถานศึกษา. กลุ่มงานบริหารวิชาการ 3 สำนักวิชาการ.

สุรียา บุญเลิศ. (2550). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน กาฬสินธุ์ พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อณัญญา เรืองวานิช และนันทิยา น้อยจันทร์. (2557). แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนนันทบุรีพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.

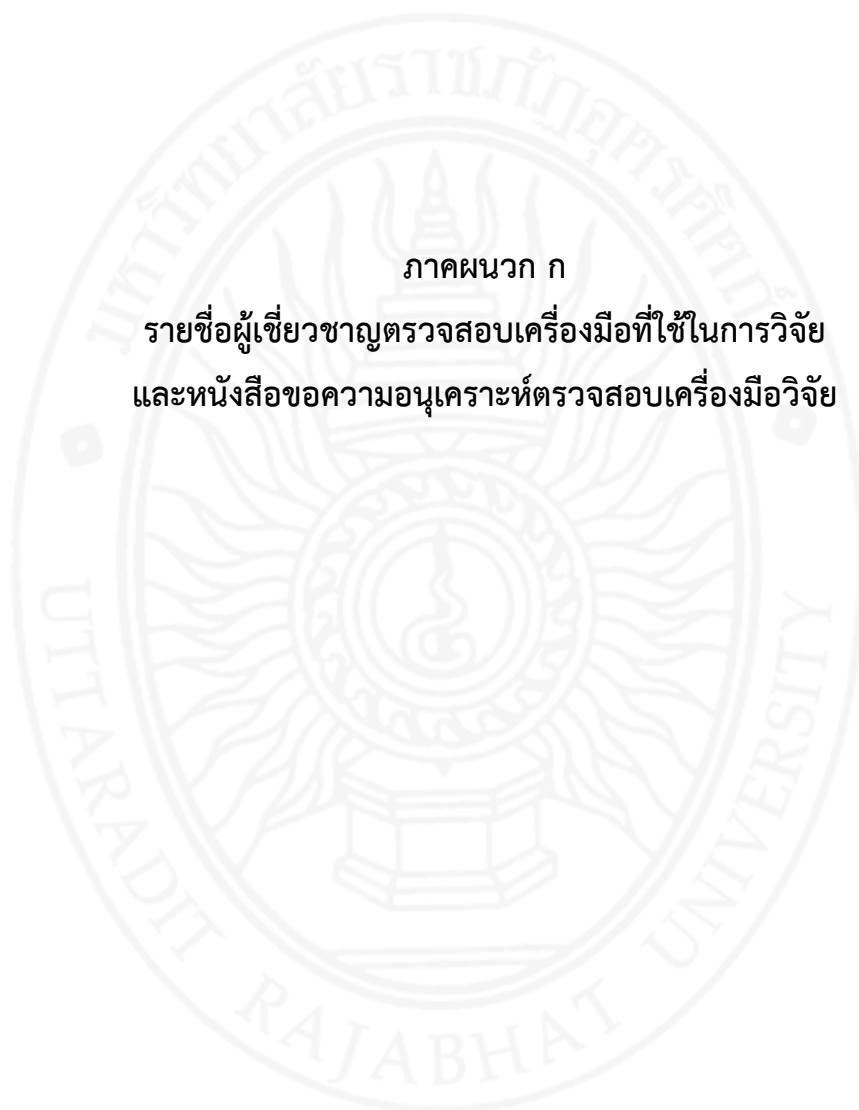
วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 45(2),156-162

ภาคผนวก

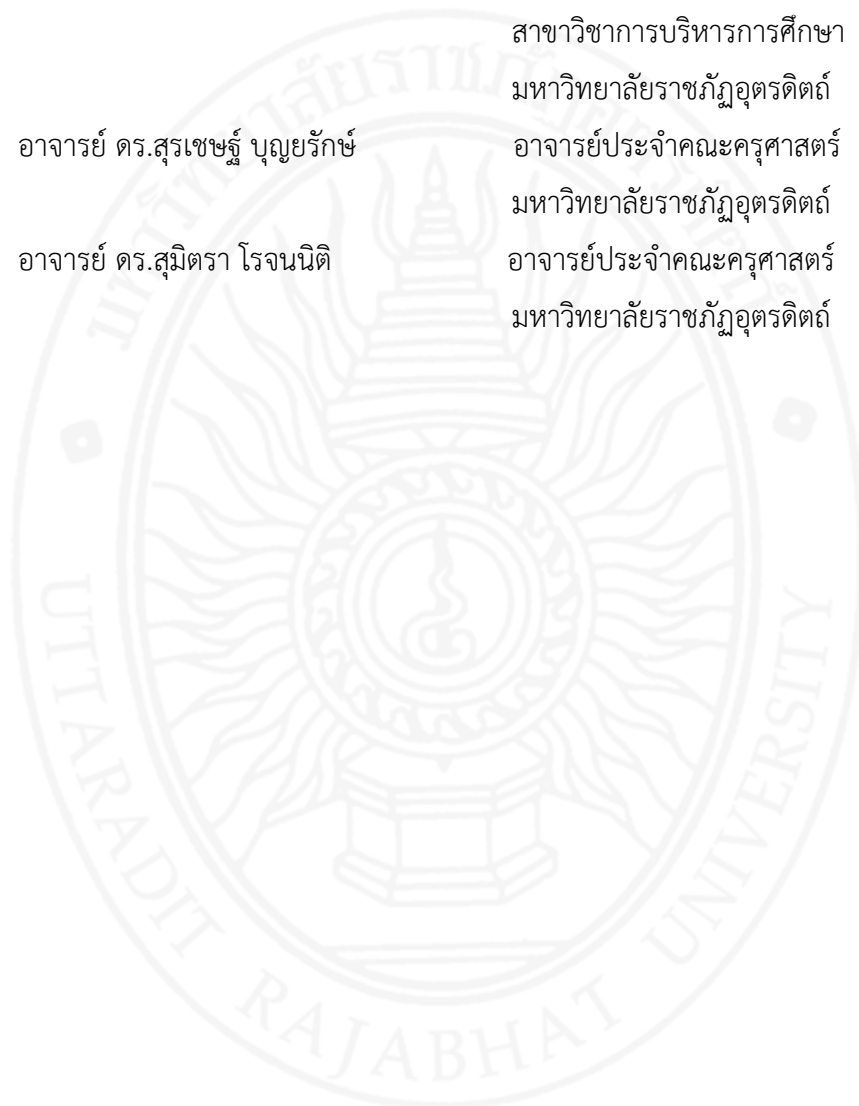
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
และหนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรเดช ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนินิติ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๗๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. รูปแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายณัฐธรรมานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายณัฐธรรมานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๗๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายณัฐธัตถ์มานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายณัฐธัตถ์มานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๗๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนนิตติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามระดับ ความรุนแรงพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน เพื่อหาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับความรุนแรงพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2 คำตอบของท่าน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดกรอกแบบสอบถามทุกๆ ข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการวิจัยเท่านั้นและจะเก็บคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลจะกระทำในภาพรวม มิได้แจกแจงเป็นรายบุคคล ดังนั้นผลการศึกษาจะไม่มีผลกระทบต่อตำแหน่ง หน้าที่การงานและหน่วยงานของท่าน แต่ประการใด

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 : เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นายณัฐธรมานนท์ ชำมสาม

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ 12 13 14 15 16

3. ระดับชั้นเรียน

มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3

4. สถานะภาพทางครอบครัว

- อยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่ (หย่าร้าง)
 พ่อหรือแม่เสียชีวิต อยู่กับผู้ปกครอง (ที่ไม่ใช่พ่อแม่)
 อยู่กับญาติ (โปรดระบุ))

ตอนที่ 2

พฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน

คำชี้แจง

ขอให้นักเรียนพิจารณาว่า พฤติกรรมใดบ้างที่นักเรียนเคยถูกกระทำ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เป็นจริง

ระดับ 5 หมายถึง ถูกกลั่นแกล้งมากกว่า 10 ครั้งต่อสัปดาห์

ระดับ 4 หมายถึง ถูกกลั่นแกล้ง 7-9 ครั้งต่อสัปดาห์

ระดับ 3 หมายถึง ถูกกลั่นแกล้ง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์

ระดับ 2 หมายถึง ถูกกลั่นแกล้ง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์

ระดับ 1 หมายถึง ถูกกลั่นแกล้ง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

ระดับ 0 หมายถึง ไม่เคยถูกกลั่นแกล้ง

ข้อ ที่	พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้ง	ระดับความรุนแรง					
		5	4	3	2	1	0
ทางด้านร่างกาย							
1.	ถูกตบตีรุม						
2.	ถูกทำร้าย						
3.	ถูกตีด้วยมือเปล่า						
4.	ถูกตีด้วยอาวุธ เช่น ไม้ แผ่นฟิวเจอร์บอร์ด กระดาก						
5.	ถูกชกแขน						
6.	ถูกเตะขาเวลาเดิน						
7.	ถูกแย่งของหรือเงิน						
8.	ถูกเตะกัน						
9.	ถูกขว้างสิ่งของใส่						
10.	ถูกรัดคอ						
11.	อื่นๆ (โปรดระบุ.....)						
ทางด้านวาจา							
12.	พูดล้อเลียนชื่อพ่อแม่						
13.	พูดล้อเลียนปมด้อย						
14.	พูดข่มขู่						

ข้อ ที่	พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้ง	ระดับความรุนแรง					
		5	4	3	2	1	0
15.	พุดดูถูก						
16.	พุดล่วงละเมิดทางเพศ						
17.	พุดล้อเลียน						
18.	พุดหยาบคาย						
19.	พุดใส่ร้าย						
20.	พุดกวนเวลาทำงาน						
21.	พุดนินทาลับหลัง						
22.	อื่นๆ (โปรดระบุ.....)						
ทางด้านสังคม							
23.	ถูกกดดันให้ออกจากกลุ่ม						
24.	กีดกันไม่ให้ใครเข้าใกล้						
25.	ถูกกีดกันไม่ให้เข้ากลุ่ม						
26.	ถูกกีดกันไม่ให้มีเพื่อน						
27.	เอาอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา สมุด ดินสอ ไปซ่อน						
28.	เอากระเป๋านักเรียนไปซ่อน						
29.	เอารองเท้าไปซ่อน						
30.	สาดน้ำใส่ในห้องน้ำ						
31.	ถูกกดขี่ข่มเหง						
32.	อื่นๆ (โปรดระบุ.....)						
ทางโลกไซเบอร์							
33.	โพสต์คำทอ						
34.	ถูกคุกคามทางเพศแบบออนไลน์						
35.	โพสต์ข้อความหยาบคาย ให้ร้ายผู้อื่น						
36.	โพสต์รูปภาพอนาจาร						
37.	แชร์ รูปภาพ ข้อความที่ไม่เหมาะสม						
38.	โพสต์ประจานให้เสียหาย						
39.	สร้างข่าวลือให้เสียหาย						

ข้อ ที่	พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้ง	ระดับความรุนแรง					
		5	4	3	2	1	0
40.	แฮ็กบัญชีผู้ใช้งาน						
41.	แสดงความคิดเห็นไม่สร้างสรรค์						
42.	ส่งข้อความก่อกวน						
43.	อื่นๆ (โปรดระบุ.....)						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามนี้

นายณัฐธรรมานนท์ ชำมสาม

แบบสอบถามการวิจัย

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์ร้ายแรง
ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2
คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน
เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์ร้ายแรงของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการศึกษาแนว
ทางการบริหารกิจการนักเรียน จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถาม
ทุกๆข้อ ตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการวิจัยเท่านั้นและจะเก็บคำตอบของท่าน
ไว้เป็นความลับ การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลจะกระทำในภาพรวม มิได้แจกแจงเป็นรายบุคคล
ดังนั้นผลการศึกษาก็จะไม่ผลกระทบต่อตำแหน่ง หน้าที่การงานและหน่วยงานของท่านแต่ประการใด

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 : เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหา
พฤติกรรมการณ์ร้ายแรงของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุดรธานี เขต 2

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายณัฐธรมานนท์ ชำมสาม

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 60 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

ผู้บริหารสถานศึกษา ครู

4. การศึกษา

ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

1. สภาพการกลั่นแกล้งของนักเรียน ประเภทใดมีความรุนแรง (ใส่ตัวเลขเรียงตามลำดับความรุนแรง)

การกลั่นแกล้งทางด้านร่างกาย

การกลั่นแกล้งทางวาจา

การกลั่นแกล้งทางสังคม

การกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์

2. ท่านมีแผนในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนอย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านมีวิธีการหรือรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนอย่างไร

.....

.....

.....

4. จากข้อที่ 3 ผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการรมมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

6. จากข้อที่ 5 ท่านมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ตอบแบบสอบถามนี้

นายณัฐธิดา นานนท์ ข้ามสาม

แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์ก่อกวน
ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

คำชี้แจง แบบบันทึกการสนทนากลุ่มฉบับนี้เป็นการขอความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
แสดงการ วิเคราะห์โดยอิสระ เป็นการนำแนวคิด ประสบการณ์ หรือทฤษฎี ไตมาเป็นกรอบ
ในการวิเคราะห์ เป็นแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์ก่อกวน
ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
เพื่อใช้ในการวิจัยให้ได้ผล มากที่สุด ขอได้โปรดวิเคราะห์ และพิจารณาตามความเป็นจริง ตามที่เห็น
เหมาะสมที่จะกำหนดเป็น แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์ก่อกวน
ก่อกวนของนักเรียนต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหา
พฤติกรรมการณ์ก่อกวนของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุตรดิตถ์ เขต 2 ตามที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนวทางมานั้น ผู้วิจัยจึงขอความ อนุเคราะห์ท่าน
ร่วมเสนอแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์ก่อกวนของนักเรียน
สังกัดในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ตามที่ได้วิเคราะห์
จากสภาพการดำเนินการ ดังข้อความต่อไปนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับแผนในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์ก่อกวน
ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

.....

.....

.....

2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกัน และ
แก้ไขปัญหาพฤติกรรมการณ์ก่อกวนของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหา
พฤติกรรมกรกลั่นแกล้งของนักเรียนมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการนักเรียน

.....

.....

.....

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมกรกลั่นแกล้ง
ของนักเรียน

.....

.....

.....

6. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

(นายณัฐธิดานนท์ ชำมสาม)

ภาคผนวก ค
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๐๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือ ลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประธานนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔ คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๓ คน และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๓ คน ในสังกัดของท่าน ตอบข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือ ลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ โดยขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถาม ภายในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของ นักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๐๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือ ลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ช้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประธานผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครอง ครูฝ่ายวิชาการ และครูฝ่ายแนะแนวในสังกัดของท่าน ตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือ ลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ โดยขอความ กรุณาท่านตอบแบบสอบถามส่งคืนภายในวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวม ข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายณัฐธิดานนท์ ช้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นายสมเด็ยว เกตุอินทร์ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์

ด้วย นายณัฐธัตถ์ฉานนท์ ชำมสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคุดรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัดอุดรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธัตถ์ฉานนท์ ชำมสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางสาวพัชรินทร์ อินเถื่อน ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒

ด้วย นายณัฐธรมานนท์ ช้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่ มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใน วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัด อุตรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธรมานนท์ ช้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน อาจารย์ ดร.สุพิน ใจแก้ว อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ด้วย นายณัฐธรมานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์กลับแก่งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่ มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใน วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัด อุดรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธรมานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นายสันติภาพ ภูสมศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำหมัน

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ช้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัดอุตรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธิดานนท์ ช้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน พันโทวรพจน์ กล่อมยงค์ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านน้ำหมัน

ด้วย นายณัฐธรมานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมกำกวมของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัดอุดรดิตต์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธรมานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นายเดชธน พรหมอินทร์ คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านน้ำหมัน

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์กลับแก่งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัดอุดรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางสาวภาพร ผืนเต็ม ผู้แทนครูแนะแนว

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ช้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการณ์กลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่ มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใน วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัด อุตรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายณัฐธิดานนท์ ช้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นายนิพิฐพนธ์ อุไรวรรณ ผู้แทนครูแนะแนว

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ชำมสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัดอุตรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธิดานนท์ ชำมสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางสาวใจ อินธิเสน ผู้แทนผู้ปกครอง

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัด อุดรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางอมรรัตน์ หมอกอง ผู้แทนผู้ปกครอง

ด้วย นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้างองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กับผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัดอุตรดิตถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายณัฐธิดานนท์ ข้ามสาม ๐ ๙๔๕๙ ๔๕๒๒ ๔

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายณัฐธิดานนท์ ชำสาม
วัน เดือน ปี เกิด	10 มกราคม 2535
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	154/2 หมู่ที่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 54000

